

RUH - MADDE

Çıkt: 7 Sayı: 76 — Mayıs 1966

Cemiyet adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Ankdal
Afif Yesari
Salih Öge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sançar
Çetin Salkök

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselvler, Biliürçü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

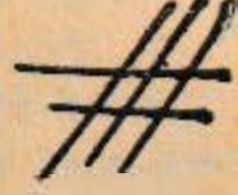
Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :

RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Gök yüzünde olan martının, kanadında, rüzgâra karşı duyduğu sevinci hissediyorum. Rüzgârın martıyı sinesinde taşıma sevincini hissediyorum: Biri saf, emniyet, sevgi dolu. Öbürü bilerek mes'uliyet duyarak taşıyor onu.

Dünyamızı saran radyasyon kuşakları var. Bunlar hayata zararlı ışınların atmosferimize girmesine mani oluyor. Binlerce küçük gök taşı havayı nesimiye çarparak ateş alıyor; kafamıza düşmüyor.

Yeryüzünde bir karbon ve azot devri daimi var. Nebatlar klorofil maddesinin aracılığı ile güneş ışınlarındaki enerjiyi kullanarak, karbon di oksit ve suyu birleştirip karbon hidratları yapıyorlar. Hayvanlar nebatları, insanlar nebat ve hayvanları yiyorlar. Vücutları için faydalı karbonlu ve azotlu maddeleri alıyorlar. Sonra onlar solunumla, dışkılama ile, ölüm ayrışması ile tekrar yerlerine iade ediliyor. Bu arada bir sürü hareket, hikâye geçmiştir: bu HAYATTIR. Güneşten aldığımız enerji hayat olaylarında sarf olunmakta. Rüzgâr esiyor, yapraklar kımıldıyor, inekler ot yiyor, vapurlar yürüyor; dansözler rakediyor...

Manasız mı bütün bunlar? Ya bizim aklımız; perişan hayallerimiz ve bunaltılarımız, kavgalarımız, suçlama, haksızlık ve cinayetlerimiz? Arzularımız niçin bizi selâmete ulaştıramıyor? Niçin ufuktaki sisli belde biz ilerledikçe uzaklaşıyor ve bizlere çöllerin susuzluğunu, kızgın kumların hissizliğini bırakıyor?

Kalbimiz bir türlü yumuşamıyor, aklımız bir türlü tabiatın sevgi dolu mantığına alışamıyor; onun kıran ve onaran sert elini bir düşman gibi itiyor ve ondan kaçmaya çalışıyoruz.

Bir rüya görüyorum: Zelzeleler kayaları parça parça, alt-üst ediyor. Bir ses: «BİZ SADECE SAM VE YASEFİN MİSTİK BİR DEVAMI DEĞİLİZ, diyor; YENİ BİR İNSAN OLACAĞIZ..»

YARINKİ DÜNYA

(Geçen sayıdan devam)

1 — «Nuh'un günleri nasıl idi ise, insanoğlunun gelişi de öyle olacaktır. Çünkü Nuhun gemiye girdiği güne kadar, tufandan evvelki günlerde, insanlar yerler, içerler, evlenirler, ve kocaya varırlardı; ve tufan gelip hepsini alıncaya kadar nasıl bilmedilerse, insanoğlunun gelişi de öyle olacaktır.» (Matta, XXIV; 37-39)

2 — «Ve İsmail gelince, seni işittim; işte, onu mübarek kıldım, ve onu semereli edeceğim, ve onu ziyadesiyle çoğaltacağım; on iki beyin babası olacak ve onu büyük millet yapacağım» (Tekrîn, XVII; 20).

Mukaddes kitaplar, bu günkü dünyanın başlangıcına bir sınır koymaktadırlar. Bu, yaşadığımız devre için, Nuh tufanıdır. Nuh tufanı bütün dünya kavimlerinin an'ane ve efsanelerinde mevcuttur. Aralarında coğrafi irtibat imkânı olmayan bölgelerdeki bu kabil müşterek an'aneler bir hakikate işaret etmektedir. Bir tufan olmuştur.

Yazımızın başına koyduğumuz Matta İncilinden alınmış ayetler «son»un da başlangıca benzeyeceğini ifade etmektedir. Peki, gelecek ve insanların farkına varmayacağı insanoğlu kimdir ve neden farkedilmeyecektir?

Evvelâ bugünkü beşeriyetin makul buutlarını tayin etmek lâzımdır: Samanyolu dediğimiz galaksinin «güneş» sistemine mensup «arz» küresi üzerinde yaşıyoruz. Değil galaksimizdeki diğer yıldızları ve oradaki hayat şekillerini bilmek, kendi sistemimizin Ayında, güneşinde ve diğer Planetlerindeki hayat şekillerini bile tanımıyoruz.

Arz üzerindeki insan hayatımız dahi —beşer nev'i olarak— mantıklı bir istintac ile, iki tufan —arzun iki harabiyet devresi— içinde sınırlanmıştır. Daha doğrusu bir tek tufanı ve malûm bir tarihi hadiseler silsilesini apaçık biliyoruz.

Bahsettiğimiz bu iki sınır arasında canlılarda bir tekâmül meydana gelmekte midir?

Eğer böyle ise, bundan bizler için çok mühim bir netice çıkarabileceğiz: Zira bu tekâmül tufanla kesilen devreden sonra da devam edebilmek şansına sahiptir. Bu tekâmülün var olduğunu isbatlayabilirsek, nerde olduğunu da anlayabileceğiz, ve bu takdirde, tekâmülün de tekrar mahv ve yeniden ve basitten başlamak gibi, akliselimize ters gelen bir sonuca ulaşımaya ulaşamayacağını göreceğiz.

Tekâmül nazariyesini esas tutan bir sistematiğe göre, yeryüzünde mevcut hayvanlar, vücut bakımından birbirinden mütekâmil tipler halinde —tek hücreli hayvanlardan maymuna ve insana doğru sıralanmışlardır. Fakat bir tipten diğerine, bir neviden diğerine geçiş bugüne kadar asla isbatlanmış değildir. Bütün bu «tip»ler, adeta arada işleyen treni görünmeyen tren istasyonlarına benzemektedirler.

Bu vakıa karşısında Cari Linné'nin (1707 - 1778) şu fikrini zikretmemek elden gelmiyor: «Bütün neveleri, zamanın başlangıcında Tanrı, hep birden yaratmıştır. Her varlık kendisine yüklenen ihtiyaçlara göre vücut bulmuştur. Her uzuv bir rol oynar ve belli bir gayesi vardır. Nevller önceden En Üstün Varlığın şuurunda mevcut fikirlerdi; tahakkuklarında, maddeleşmelerinde, En Üstün Varlık, değişmez olduğu kadar, ahenkli bir plân takib etmiştir. İnsan, tabiatı tetkik ederken bu ilâhî plânı keşfeder.»

Bu demek oluyor ki, ferd ve nevi hayatına aldığı isbatlanan bir tekâmül biz ve hayvan hayatında göremiyoruz.

Bunun yanısıra, insan hayatını inceleyen vaziyetin hiç de böyle olmadığı derhal müze çarpacaktır.

Tekâmül insanın neresinde oluyor? Organlarında mı? Beyninde mi? Dış görünüşünün güzelliğinde mi?

Buna da, tekâmül gittikçe şuurlanmak olan insanoğlunun ahlâkında oluyor demek acaba yanılır mıyız?

Ahlâk'dan kasdımız insan ferdinin ve faaliyetlerinin müşahede edilebilir davranışları yekûnu ve bu davranışlara esas teşkil eden değer hükümleridir.

Bağlanılan değer hükümlerine göre yaşamayı «Realiteler» olarak isimlendirelim.

İnsanın bugüne kadarki ahlâkî davranışına mesned teşkil eden en üst realiteler dinler olagelmıştır. Bunlar, kısım kısım insanlara ahlâkî davranış ve bir arada yaşamının kaide ve prensiplerini vermişler ve insanlar da anlayış ve temayüllerine göre bunlara ya uymuş ya da uymamışlardır.

Bir dini incelersek; önce bunun apaçık bazı özelliklerini bilmemiz gerekmektedir.

1 — Bu din belli bir başlangıcın — tufanın — muayyen bir kesitinde, yani belli bir tarihte bir «Peygamber» vasıtasıyla meydana getirilmiştir.

2 — Her dinin insanlara intikal eden bir kitabı vardır: Tevrat, İncil, Kur'an gibi.

3 — Mukaddes kitapların tetkikinden «Tanrı izni ile, dünyayı, yani üzerinde yaşayan insanları muhatap tutan Üstün bir Plân» aracılığının mevcudiyeti anlaşılmaktadır. Bu, İncil'de Ruhülkudüs, Kur'an'da Cebrail ile gösterilmiştir. (Bakara, Ayet 91).

4 — Mukaddes kitaplar, yeryüzü hayatını yaşayan insanın, bu hayatta muayyen bazı kaideleri tatbik etmesi ile bu vasattan kurtulacağını müjdelemektedirler.

Yazımızın tekrar başlangıcına dönersek, Matta'daki, «İnsanoğlunun gelişi» tabirine raslarız.

İnsanlığın şiarı nedir? Daimî bir çe-

kişme, düşmanlık, nefret ve ne bahasına olursa olsun maddî değerleri edinme yarışması mıdır?

Yoksa başkasının menfaatini öngören vicdanlı bir tatbikat mıdır? Akla dayanan bir diğerkâmlık mıdır?

Gökyüzünden bir melek veya melekler inse, bizim içimizden gelmedikten sonra, onlar harikalar, mucizeler de yapsalar biz vicdanlı olabilir miyiz? Vicdanî hareket etmek yolunda, bizi, bizden başka kim kurtarabilir?

İnsan şuurlarında üstün hareket edebilme kabiliyeti teessüs edebiliyorsa insanda gerçekten bir değişim oluyor demektir. Ve bu bizi süflilikten ulvîliğe götürüyorsa, tekâmül değil de nedir?

Burada İncilin «Et ve kan melekûtu miras alamaz» ibaresini düşünelim. Şu halde insanoğlunun daha ötelerdeki bir macerasında, bir şuurda müesses bir melekenin (sevgi) tahakkuklarını göreceğiz.

Böyle bir melekenin var oluşunu, hayatlar boyunca temin edememiş fertlerin daha öteye geçmeleri düşünülebilir mi? Orada ne ile iş göreceklidir? Burada bir haksızlık mevzuubahis midir? İnsan gene de hür değil midir?

*

İslâmiyet üçüncü dindir. Bu din hakkında önce, Tevrat'tan aldığımız isimleri sıralayarak bir şecere meydana getireceğiz. Bu yeryüzündeki din hareketlerini incelemek için bize bazı ipuçları vereceğinden önemlidir:

Nuhun üç oğlu: Ham, Sam, Yafet. Sam Tufandan iki yıl sonra Arpaksad'ın babası oldu. Buradan (Abram = İbrahim)e kadar şecere şöyledir: Şelah, Eber, Peleg, Reu, Seruc, Nahor, Terah, Abram.

Abram (İbrahim) in karısı Sara'dan oğlu İshak ve Mısırlı cariyesi Hacer'dan İsmail dünyaya geldi.

Tek Tanrı'ya inanan İbrahim'in ananesi İshak'ın oğulları İsraililer tarafından Musa gelinceye kadar Mısırda muhafaza olundu. Tek Tanrı ananesini devam ettiren bu kavim, Mısırlılar kadar medeni değildi. Ve bir İsrail çocuğu olan Musa, Fi-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ravun sarayında yetişti, Mabette tedrisat gördü.

Mısırdan kaçmak zorunda kaldıktan sonra Sina dağında vazifesi kendisine tebliğ edildi. Kardeşi Harun ile birlikte Firavunun sarayına döndü ve malûm şekilde İsrailileri Mısırdan çıkardı. Onlara beş kitabı (Penta teuque) bıraktı.

Arzı mev'uda (va'ad edilmiş, atanmış toprak) yerleşen İsrailoğulları şeriatin hükümleri altında yaşadılar. Bu, aslı on emre dayanan dış tatbikat nizamnamesi idi. Bütün beşeri hayatı en ince teferruatına kadar düzenliyordu. Kısas kanunu cari idi. Göze göz, dişe diş..

Zaman zaman Peygamberler geldiler. Sapmış olan İsrail oğullarını doğru yola davet ettiler ve geleceğe ait haberler verdiler. Fakat din yalnız o kavını yani İsrailileri alâkadar ediyordu.

Levililer yani kâhinler sıptından gelen Meryemin oğlu İsa, Davud Peygambere nisbet edilmekte, yani şeceresi ona dayandırılmaktadır. İsanın tatbikatı bir vicdan tatbikatı idi. Bir nefis murakabesini zaruri kılıyor, af ve sevgi esasına dayanıyordu. Yanağına bir tokat vurana öbür yanak uzatılacaktı. Günahkâr kadına ilk taşı günahsız olan atabilecekti. Zengin bütün servetini terk edecekti.

Bu İsanın haça gerilmeği kendi arzusu ile kabul etmesiyle tam olarak yapılmış bir vicdan tatbikatıdır.

Ancak, havarilerin ve bazı fonksiyonerlerin tatbikatı hariç, Hıristiyanlığın zuhuru şu neticeleri tevliid etmiştir:

a) Din yahudilerin inhisarından çıkmış, iman eden herkese teşmil edilmiştir.

b) Roma İmparatorluğunun idari mirasına konan bir kilise, bilhassa katolik kilisesi teşekkül etmiştir. Bu kilise ilâhî tebliğatin ötesinde bazı dogmalara da sahip olarak cahil millet topluluklarına tedrisatta bulunmuştur. Bunun belli başlı neticesi muhtelif insanların müşterek bir dil (lâtince) ve anlayış etrafında düşünebilmeleridir. Bu, orta çağa doğru gitmiş ve skolastik devri tayin etmiştir.

İşte bu sıra, Milâdî yedinci asırda Arap yarımadasında İslâmiyet zuhur ediyor. İsmail Peygamberin Arabistandaki şeceresi de Muhammed Peygambere varmaktadır.

Şimdi, Kur'ânın muhtelif yerlerinde İbrahimden, İbrahim'in dininin Müslümanlık olduğundan bahsedilmektedir. (Kur'ân; Ali İmran; 88.).

Yazımızın başında Tekvîn'den aldığımız İsmail Peygambere ait âyet nazarı itibara alınırsa(2) şöyle bir netice çıkmaktadır: Tek Tanrı inancı bir koldan —İlah kolundan— Musa ve İsa vasıtasıyla devam ettirilirken başka koldan, İsmail Peygamber kolundan da devam ettirilecektir.

İmdi, İsmail Peygamberin ne hayatı, ne de kendine inzal olunanlar Tevrat ve İncilde mevzu bahis edilmiştir. Şu halde Musa'nın ilk kitabının XVII. babının 20. Ayetindeki vaad nedir?

Müstakil makaleler halinde neşrine devam edeceğimiz bu makalelerin takibiyle açıkça müşahede edilecektir ki bu vaad tahakkuk etmiştir.

İslâmiyetten önceki Mekke'de İbrahim ve İsmail Peygamberlerin resimleri vardı. Etraflarında 300 put. Ve Kureys kabilesinden Haşimoğulları, vaktiyle tek Tanrı inancına izafeten kurulmuş bu abidenin muhafızları idiler. Ve Muhammed Peygamber Haşimoğullarındandı.

*
**

Bu makalemizi Kur'ânın Müminun sûresindeki (33 - 38) âyetlerden aldığımız pasajlarla sona erdirmek istiyoruz:

«...Nuhun kavminden kâfir olup ahirete kavuşmayı inkâr eden ve dünya hayatında refaha nail olanlar dediler ki:

...Kendiniz gibi bir beşere boyun eğecek olursanız herhalde ziyan edersiniz. Onun size vaadettiği ne? Öldükten, toprak, kemik kesildikten sonra tekrar meydana çıkmak mı? Heyhat, heyhat! Size vaad olan şey ne kadar uzak! Hayat bu dünya hayatıdır. Kimimiz ölür, kimimiz doğar, bir daha dirileceğimiz yoktur. Bu öyle bir adamdır ki Allaha karşı yalan uyduruyor. Biz ona asla inanacak değiliz!

İnsan Zekâsı Kaç Yaşında Gelişiyor ?

Tel-Aviv (I.P.B.) — İsrailli kadın ilim adamı Dr. Pina Orter tarafından yapılan araştırmalar neticesinde varılan sonuca göre normal bir insanın zekâ potansiyelinin yüzde altmışı, çocukken ve henüz okula başlamadan yani beş yaşına ginceye kadar gelişmiş bulunmaktadır.

Aynı araştırmalardan anlaşıldığı veçhile, insan zekâsının yüzde yirmisi be-

beğin doğumundan itibaren ilk bir yıl içinde gelişmektedir.

Beş yaşına gelinceye kadar zekâsının yüzde altmışı gelişen bir insanın bütün istikbali ve zihni ilerlemesi hayatının ilk beş senesi zarfında göreceği eğitime bağlı olduğundan halen dünyada tatbik edilmekte olan eğitim sisteminin gözden geçirilmesi ve okul çağına gelmemiş olan çocukların zih-

ni melekelerinin anne ve babaları tarafından geliştirilmeleri icabedeceği ileri sürülmektedir.

Nitekim insanın beş yaşından sonra zekâsının yüzde kırkını geliştirmek için sarfedilen gayretler göz önünde tutulursa, zekâsının yüzde altmışının geliştiği, hayatının ilk beş yılında eğitim bakımından gösterilmesi gereken ihtimam büyük bir önem kazanmaktadır.

Telepati Bir Gerçektir

T. Robenson Çingiroğlu

Fransız Telepati dergisinin bir okuyucusu olan bayan Triou ölüm saatinde telepatinin ne şekilde zuhur ettiğini aşağıdaki iki güzel misalle gösteriyor. Bu iki misali bayan Triou'nun çok eski bir dostu olan Bayan Lemoulaud'un ağzından dinliyelin:

1) Eski arkadaşım herhalde şimdi 80 yaşını aşmıştır. İki defa evlendi. İlk kocası çok gençti. Vatani vazifesini ifa ediyordu. Nöbetçi olduğu bir gün aniden uykuya daldı. Rüyasında evine gittiğini ve babasının cenaze töreninde bulunduğunu gördü. Cenaze töreninde bulunan bazı kimseleri ve

cenazenin bulunduğu odanın bazı hususiyetlerini tesbit etti. Gayet kederli bir vaziyette uyandı.

Bir kaç saat sonra evinden bir telgraf aldı; maalesef babasının ölümünü bildiriyordu. Hemen izin alarak evine gitti. Tesadüfe bakın ki, rüyasında gördüğü şahısların o dakikada cenazenin bulunduğu aynı odada ve rüyasında gördüğü ve tesbit ettiği bütün hususiyetleri hayretle gördü.

2) O zamandan beri 40 sene geçmişti. Geörge Lemoulaud arkadaşımın ikinci kocası ve Fransanın müstemleke subaylarındandı. Fasta bir akşam istirahat

anında aniden «Anne Anne» diye seslerle yattığı yerden doğruldu. Evet bu ses yabancı gelmiyordu kendisine. Bu ses Hindicininde bulunan kardeşi Raymond'a aitti.

Aynı gün ve saatte Bayan Lemoulaud anneleri Saint-Nazairede bulunan evlerinde kocasına büyük bir heyecanla Hindicininde bulunan oğlumuz Raymod'un sesini işittim. «Anne, anne» diye haykırıyordu. Muhakkak oğlumun başına bir felâket gelmiştir diye üzülüyordu. Ve kadın haklıydı. Seslerin geldiği dakikada zavallı Raymond boğuluyordu. Bir gemiden karaya atlarken aniden ayağı kaydı ve suya düştü. Boğuluyordu.

Bu hadisenin bugünkü geniş haberleşme imkânları dolayısıyla bütün dünyaya şamil bir mahiyet taşıdığı düşünülmüştür.

Her ne kadar her fert ayrı bir varlık- sa da, fertler bir araya gelerek aileleri, çalışma muhitlerini, milletleri, milletler de bir araya gelerek insanlığı meydana getirmektedir. Ne kadar egoist olursa olsun, en yakın muhitinden müstakil olarak keyfince yaşayacak bir insan düşünülemez. Bir şahıs Robenson gibi ıssız bir adada dahi yaşasa, hiç olmazsa çevresinde adanın toprağı, ağaçları, hayvanları; deniz, gökyüzü, güneş ve bulutlar vardır. Ve hayatı en derin bir şekilde çevresindeki varlık ve mevcudatla ilgilidir.

Bizler bu ilgimizi ne kadar şuurlu olarak kestirebilirsek hayatımız da o nisbette düzene girer. Dolayısıyla kendimize ve çevremize o nisbette faydalı olarak yaşamaya başlarız.

Aile ve iş çevremizdeki insanlarla olan münasebetlerimizin bizi ve onları hoşnut bırakıp bırakmadığı ve bunların nedenleri, daha iyi ilişkilerin imkân dahilinde

Hindistanda Açlık

Bugün Hindistanda bir açlık problemi var. Amerika Birleşik Devletleri 1 milyar dolar tutarında bir yardımda bulunmak kararını almıştır. Bu olay cemiyetimizde bir görüşme mevzuu oldu. Bunun bir yazı ile duyurulması kararını açıklamaya çalışacağız:

1 — Hindistan nüfus itibariyle dünyanın ikinci büyük memleketidir.

2 — Dünyanın en eski din ve inançları Hindistanda mevcuttur.

3 — Hindistan halkında din, dil, ırk ve fikir birliği mevcut değildir. Ayrıca Hint kıt'asında mütecanis bir iklim ve arazi şartlarından de bahsedilemez.

4 — Bugün, Hindistanın bazı doğu ve batı bölgelerinde kısmi bir açlık tehlikesi mevcuttur. Ve bu olay bazı halk hareketlerine sebep olmuştur.

olup olmadığının araştırılması bizleri mutlu kılacak bir yola götürdüğü gibi, dünyayı da hütün tabii ve sosyal değişiklikleriyle birlikte tetkik edersek daha şuurlu olabileceğimiz düşünülmüştür.

Madem ki dünya, üzerinde yaşayan biz düşünce sahibi insanların yaşadığı bir bütündür; ondaki her değişiklik bu bütünü idare etmekte olan daha üstün bir şuurun maksatlarını sezmemize yardımcı olacaktır. Bu dahi bu dünyada kendi yerimizi ve görevimizi gerçekten tayin etmemizi imkân dahiline sokacaktır.

İlk görüşmemizde, Hindistan hakkındaki gerçek bilgilerimizin çok kıt olduğunu gördük. Elimize geçen «Le Monde» gazetesinin 18/3/1966 tarihli bir nüshasında intişar etmiş bir makaleden Hindistanın meharef ve hüsnüniyet sahibi devlet adamları

tarafından idare edilmekte olduğunu öğrendik. 1951 - 1961 yılları arasında tatbik edilen iki beş yıllık plân devresinde, iklim şartının iyi gitmesiyle %21,5 luk bir nüfus artırına karşılık gıda maddeleri istihsalinde %35 lik bir artış olmuş. Fakat 1965 yılında Hindistanın Maharashtra, Madhya Pradesh, Rajasthan ve iç Gujrat eyaletlerinde şiddetli bir kuraklık olmuş.

Şimdilik kıtlığa sebep, sulama şartının yetersizliği ve bazı bölgelerde yolların bozukluğu dolayısıyla nakliyat güçlükleri olarak görülüyor. Asıl güçlük bizim önceden sandığımız gibi ne insanların tembelliğinde ne de idarenin bozukluğundadır. İklim şartlarındaki değişiklikler bu kıtlık başlangıçlarına sebep olmaktadır.

*
**

İnsanlar sıkıntı çekmedikçe akıllanıp davranışlarını kolayca düzenliyecekler. Biz topyekûn insanlık olarak başımıza gelenleri daha ziyade bu noktada mütalâa etmekte ve insanları çeşitli realitelerin birbirinden ayrı tutmasının da, karşılıklı insan sevgi ve sempatisasyonundan doğacak bir anlayış ve davranışı müşkilleştirdiği kanısındayız. İşte bu çeşitli anlayış farkları kolay ve rahat hadiseler arasında ortadan kalkacak gibi gözüküyor. **RUH ve MADDE**

★

HİNDİSTANDAKİ KİTLİK SEBEBİLE

Yazan: Enver ÖLÇERMAN

Bundan bir müddet evvel sıcak ve sıkıntılı bir yaz gününde, ailece bahçedeki ağaçların altında oturmuş yemek yiyorduk, kapı vuruldu, gidip açtığım zaman bir muhtacla karşılaştım; buyurunuz yemek yiye lim dedim. Kabul etmedi; para talep etti..

Düşünüyorum, şu anda dünyada, bilhassa Hindistanda kuru ekmeğe hasret çeken milyonlarca insan var.. Türkiyede her gün bayat diye tonlarca ekmeğe atılmaktadır. Butonların yanına birer dilim ekmeğe birer kaşık yemeklerimizi feda etsek bir vapur dolusu erzak eder.. Müslüman bir memleket olan Türkiyemiz neden muhtaç ülkelere bir yardım jesti olarak dahi olsa yardım elini uzatmıyor? Sayın Papa kıtlık mın-

tıkasındaki muhtaçlara yardım yapılması için insanlığı davet etti. Kendileri de ilk yardımı yaparak insanlığa nümune oldu... Bu mukaddes davete severek katılan Amerika devleti yüzlerce gemi ile Hindistan'a erzak yardımı yapmağa başlamıştır.. Dünya üzerinde kıtlık olmayan ve bol mahsulü olan memleketlerin başında Türkiyemiz bulunmaktadır. ALLAHIN ihsan ettiği bu maddi değere fazla kıymet vermeyerek muhtaç memleketlere yardım yaparsak daha fazlasına sahip oluruz.. Aksi halde biz de onların durumundan daha ağırına düşebiliriz... Üzerinde bulunduğumuz dünya sahipsiz ve başıboş değildir.. ALLAHIN müsadesiyle Vazifeli yüksek varlıklar her hareketimizi titizlikle takip ederek değerlendirmektedirler.. İnsanların tekâmülü için, belirli bir zaman için, mevcut bulunan dünya ve onun üzerindeki maddi şeylere tapılmaktadır. Muvakkat bir zaman için var olan geçici şeylere tapmak ne boş şey. Madenin ilahi tekâmül yolunda vasıta olduğunu bildiğimiz halde, haris davranışlarımız sebeble ıstıraplı durumlara düşeriz..

Dünya insanları alâkalandıkları işlerde, akıl ve vicdanlarını kullanmakta acizlik gösterdiğinden, onları bu gaflet uyuklarından uyandırmak için İlahi Yüksek İdareci mekanizma tarafından günden güne artan hadiseler, bilhassa tabiat hadiseleri karşımıza çıkarılmaktadır.. Nuh tufanı, Pompeyi şehrinin uğradığı felâket vesair... Bu gidişle bu günleri arayacağız. Gelecek günlerde insanlığın daha başına gelecek ıstıraplı, uyarıcı ilahi tabiat hadiselerinin neler olacağını şimdiden kestirmek güç ve takatımızın dışında kalır... İnsanlık kaderi icabı hertürlü yoksunluğa ve haksızlığa karşı koyarak şükür içinde mutlu hayatına devam etmelidir.. Tanrıya ve onun davasına inanan insanoğulları, fiillerinde Tanrısal duygulardan uzaklaşınca ilâhi yardımlara mazhar olamıyor, hertürlü işinde başarısız kalıyor.. Şimdiye kadar gelmiş geçmiş milletler ve insan toplulukları arasında sonsuz misaller mevcuttur.

Fizik alimi Einstein şöyle demiş: «İlim dinsiz ve vicdansız olursa âmâdan farklı değildir.»

STALİN BENİ ÇAĞIRTTI

'Senin Kudretini Deneyeceğiz' Dedi

manları kontrolü altında, ilolağan üstü olayları enerjimi deneylere girerim. O, bu getik teori ile izah eder ve bunların fizikçilerce bilinen, her engeli aşan bir vasıta sayesinde ortaya çıktığını düşünmektedir, bu vasıta ihtimal ki, «yer çekimi alanı»dır.

*

**

Hitler'in zırhlı araçları 1.9.1939 da Polonya sınırını aştıkları zaman, ben Polonyada idim. Naziler başımı getirene 200.000 Mark vereceklerdi. Bunu yapmaları için mükemmel sebepler vardı :1937 de, Varşovada bir tiyatrodaki binlerce seyirci önünde, Hitlerin feci şekilde öleceğini ilân etmiştim. Aslında ben, gelecekte hiçbir veçhile haber veremezdim ama, Hitlerin bâtila ne derece inandığını biliyordum ve bu sözlerimden fayda umuyordum. Ben, Hitlerin en fazla bağlı olduğu mistik Hanusseni iyi tanırdım. O, musevî olmakla beraber, (bir sinagogda haham'dı) Hitlerin güvenini kazanmıştı. Hitleri idare edenler, gûya, tabiat üstü kudrete sahip kişilermiş gibi, ona nasihatla bulunurlardı. O, sonradan ekarte edildi. Hanussen aslında sahtekâr ve telepat idi. Hakikaten kendisinde telepatik hassalar olmakla beraber,

Burada özetlerini sunduğumuz vesikalar, Temmuz - Ağustos Eylül 1965 devresinde Sovyet «İLİM VE DİN» dergisinde yayınlanmıştır. Dergi, «Aylık dinsiz dergi» olarak takdim ediliyor. Altı yıldan beri basılmaktadır. Bu dergi özellikle dine karşı değildir. Aksine, dine kabaca hakarete bulunanlara şiddetle çatmaktadır. Bu çatışmayı, «İlim ve Din» der-

gisinin idarecileri arzu etmekle beraber, terbiyeli ve ölçülü şekilde hareketi arzu ediyorlar. Bittabi, bu dergi aşırı derecede rasyonel değildir. Bu itibarla Wolf Messing'in naklettiği harikulâde olayların doğruluğuna hükmedilebilir.

Wolf Messing telepatıdır. O, fikirleri okur. O, aynı zamanda, hissi kablolu'ya sahiptir. O, varyete sahnelerinde, psikoloji uz-

İlk numaralarında iki adam kullanır, sonra itimat artınca, hilesiz hakiki marifetler gösterirdi. Fakat biz Polonyadaki serifenelerime dönelim. İlk zamanlar ben Varşovada gizlenmeyi başardım ise de, sonradan tevkif edildim. Saçlarımı uzatmış ve eksantrik bir ressam kişiliğine bürünmüş idim. Beni tasvir eden ilân ile karşılaştırılınca beni sorguya çeken subay, bana «Sen Wolf Messeng'sin. Führer'imizin öleceğini sen bildirdin» dedi. Ve hayatımda suratıma indirilen en şahane yumruğu ondan yedim. Bir kan deriyası içinde altı dişimi birden tükürdüm. Hücreme girince, karyerimin en üstün gücünü denedim. İrademi temerküz ettirerek, nöbetçiye hücreme çektim, ipnotize ettim, put gibi durmasını emrettim ve sokağa fırladım. Beni Polonya yeraltı teşkilâtı, içi saman rolü bir araba ile, Varşova'dan uzaklaştırdı.

Birkaç ay sonra, kasım 1939 da, Bug nehrini aşarak Sovyet Rusya'ya sığındım. Allahtan yanımda oldukça bol para vardı. İlk gecemi, diğer mültecilerle birlikte, bir Sinagogda geçirdim. Sonra «Artistler Sendikası»na yazılmak aklıma geldi ve varyetelerde, telepat olarak iş aradım. Bu iş kolay olmadı zira Rusyada telepatiye karşı genel bir şüphe vardı. Fakat ben, her şeye rağmen, iş tutabildim ve Brest, Minsk, Gomel'de semereli temsiller verdim. Hayatımın en harikulâde o-

layı Gomel'de başıma geldi: Bir gece, yeşil kasketli iki kişi temsilimi yanında bıraktı, kendilerini takip etmemi söylediler. Onların üzerinde, korku saçan siyasi polis üniforması vardı, fakat bana kötülük etmek niyetinde olmadıklarını hissetmiştim. «Bizi takip edin, valizinizi aldirttik ve otel ücretinizi ödedik» dediler. Beni evvelâ bir otel odasına soktular, oradan meçhul bir istikamete hareket ettik.

Resmi bir binanın, donuk renkli duvarları arasında idim. Bıyıklı bir adam içeriye girdi ve beni samimiyetle selâmladı. Bu adam Stalin idi. Onun önünde, protokolü unuttum ve aklımdan geçen ilk saçma cümleyi söyledim: «Ben sizi az önce kollarımda taşıdım.» «Nasıl?» diye sordu Stalin. «1 Mayıs'da Parti gösterilerinde, Gomel'de, kollarımın arasında resminiz vardı» dedim. Ondan sonra, Stalin bana Polonyanın durumunu sordu, onların idarecileri hakkında bildiklerimi anlattı, genel durumu görüştük, sonra o bana «Gidebilirsin, tahkik edeceğiz» dedi. Ondan sonra, benim olağanüstü hassalarımı, ipnotik veya telepatik olsun, incelemeğe giriştiler.

BENİM USNOMAL KABİLİYETLERİMİ SİSTEMLİ ŞEKİLDE KONTROL ETTİLER

İlk tecrübe feci oldu. Milli Bankadan, ipnotik telkinle, yüz bin ruble çekmemi istediler. Şahitlerin huzurunda, veznedara yaklaş-

tım, ona beyaz bir kâğıt uzattım ve fikrimi onun üzerinde merkezleştirdim. O bana, 100 adet binlik uzattı. Onları bir çantaya yığdım. Şahitler, zabıtlarını ikmal ettiler, sonra veznedarı bulmağa gittik. O, valizi açtı, parayı içinde tesbit etti ve iptal olunmuş çekler arasında, beyaz kâğıdı buldu. O zaman, beni ürküten bir feryatla yere yıkıldı! Enfarktüs. Ben bunu beklemezdim. Gelecek'ten haber veremezdim. Çok şükür ki veznedar çabuk iyileşti. Bana başka sualler sordular. Önemli bir şahsiyetin sıkı muhafaza altında tutulan odasından, izin kâğıdı olmadan, çıkmamı istediler. Bu daire ile sokağın arasında üç polis kordonu vardı. Polislere azami derecede dikkatli olmaları tenbih edilmişti. Fakat ben, fikrimi bir nokta üzerinde toplayarak, dikkati çekmeden geçmeyi başardım.

Kontrollar sona erince, telepat olarak san'atımı her yerde gösterebildim. 22 Haziran 1941 de, Almanlar Rusyaya saldırınca, ben orduya katılmak istedim. Fakat vücudumu takatsız buldular. Fakat işimde o kadar başarı sağladım ki, ülkeme uçak satın alacak kadar para sahibi oldum. O uçağın akibeti çok şerefli oldu ve hiç de haketmediğim halde, bir nişan verdiler ve o benim en kıymetli varlığımdır.

Bu nişan beratının dosyasında, «Baltık Havacısı»nın 22 Mayıs 1944 sayılı (Devamı 32. sayfada)

Gençlik Enerjisini Kullanamıyor

Bu günün ehlileşmiş cemiyetleri artık delikanlıların ataklıklarına ve mütecaviz sevitabilerine cevap vermemektedir. Bu yazı, bu ilkel enerjiyi faydalı bir yolda istimali teklif etmektedir.

Harper's Magazine
John Fischer

Seneler ilerledikçe şiddetten doğan suçlar: cinayet, tecavüz, saldırma, soygunculuk, taşkınlık gibi vak'alar alabildiğine çoğalmaktadır. Bu tip vak'aların çoğu gâyesiz ve maksatsız olarak icra edilmektedir.

California'da eline bir silâh geçiren bir genç, mevzilediği bir yerden, ilerisinde geçmekte olan motörlü vasıtaları rastgele ateş yağmuruna tutması.. New York'da, yeraltı geçitlerinin birinde bir genç, yanındaki şahsa, çakısını çekerek rastgele saplamağa başlaması.. Yine New York'da, bir parkta bir sıranın üzerinde uyuya kalmış bir ihtiyarı, yaşları yirmiden aşağı bir güruh, ellerindeki coplarla öldürünceye kadar dövmeleleri.. v.s.

Şiddet, hayatın ayrılmaz bir parçası olmaktadır. Bu sadece Amerikada değil, dünyanın hemen her şehir ve kasabasında görülmektedir.

Bunların izahı yaklaşık olarak: şehirlerin kenar semtlerindeki sefalet, ırk ve din farkları, istikrarsız aile muhiti, dini inançların sukutu, milliyetçilik anlamının yanlış kavranması v.s. olmaktadır.

Fakat belki de her şeyden evvel burada daha ilkel bir sebep mevcuttur.

Bu arada da hemen hemen her cemiyet yaşama prensiplerinde bir zamanlar çok mühim telâkki edilen bazı kuralları değiştirmek zorunda kalmaları. Bazı kimseleler, özellikle gençler, değişen hayat kurallarına uyamamaktadırlar.

Bu, bir zamanların çok mühim kuralı bir dövüşçü» olmağı. Bu hayatın be-
sisi için bir kanun olarak olagelmisti. İt-
zel insanlarda hayat hakkı daima kuvvetli
olanıdır. En kuvvetli ve vahşi adam, mağ-
rabi bulur, ona sahip olur ve aile sahibi
olabilirdi. Ağır ve zayıf olanlar adeta te-
sadüfen yaşarlardı.

Medeniyet ilerledikçe, dövüşler daha
organize, daha umuma şamil olmuştur.
Meselâ: Gldeonların Midiansları mağlûp
etmeleri, Yunanlıların Troy'u almaları, Vi-
kinglerin Kent sahillerini tahrip etmeleri
v.s.

Harp etmek, asırlarca umumun adeta
zamanını ve enerjisini sömüren bir vasıta
olmuştur.

Büyük filozof William James, tarih
için şöyle diyor: «Tarih bir kan deryasıdır,
orada, komşu bir kabileye baskın yapmak,
bütün erkekleri öldürmek, kadınlara malik
olmak en verimli ve heyecanlı bir meşgale-
dir.»

Cenkçilik, en ileri bir meziyet olarak
telâkki edilirdi. Büyük savaşçılar, dünya ça-
pında ün kazanırlardı; Herkül v.s. gibi. Hu-
susiyetleri, fizikî bir kuvvet, cür'etli bir ce-
saret ve silâh kullanmaktaki maharetleri.
Erkek çocukları, pek küçük yaşlardan iti-
baren bu amaç ve gayeye matuf yetiştiri-
lirdi.

Hemen hemen bütün insanlık tarihinde,
umumiyetle, barbarlığın değişik kategori-
lerinde temayüz etmiş kimseleri, kitleler,
teşvik etmişler ve hatta taltif etmişlerdir.
Böylece efsaneleşen bu kaba kuvvet kah-
ramanları, hücrelerimize kadar işlemiş ve
zaman zaman bir mecra bularak tezahür
etmektedir.

Fakat artık zaman değişmiştir. Tahni-
nen yüz sene kadar oluyor ki, bu hayat ku-
rallarının yıkıldığını memnuniyetle müşa-
hede ediyoruz. Bir asır gibi kısa bir zaman-
da bir tekâmül meihalesi kateden cemi-
yetler, şiddeti lânetlemişler ve harplere
karşı da müsamaha göstermez olmuşlardır.

Harplerde kullanılan silâhlar birer en-
düstri şaheseri olmaya başlayınca, harpler
daha pahalı ve daha tahripkâr olmuşlardır,

fakat dövüşmenin zevkini de ortadan kal-
dırmıştır.

Amerika dahili harbi, harpler içerisin-
de, ferdi gayretleri icabettiren en son harp
olmuştur. Bu yüzdendir ki, bu harp hak-
kında çok kitaplar yazılmış ve filmlere ko-
nu olmuştur. Kahramanları, efsanevî tarz-
da belirtilmiştir. O zamanın gençleri, ka-
saba sokaklarında akla hayale gelmedik
vahşette oyunlar icat ederlerdi ve halk da
onları zevkle takip ederdi.

Değişen hayat kuralları ile paralel
olarak şehir hayatı da gelişmiştir. Oralar-
da yaşayan insanlar, bir bakıma bazı şey-
lere uymaya zorlanmışlardır. Tarih boyun-
ca erkekler, birbirleriyle dövüşmedikleri za-
manlar, vakitlerinin çoğunu orman kesmek,
ava gitmek gibi meşgalelerle geçirirlerdi.

«Faal bir hayat, sıhhatli bir erkeğin
ihtiyacıdır.» diyen Theodore Roosevelt'in bu
sözü artık maziye karışmıştır; gençleri-
mizin yüzde beşi dahi, artık açık hava işle-
rinde bulunmamaktadırlar. İşleri ne kadar
zor olursa olsun, heyecan ve tehlikeden
uzaktır. (Bu günün modern kowboyları
bile artık at sırtında değil de ciple çalış-
maktadır. Kaptan Ahab'ın varisleri deniz-
lere motörlü tekmelerle açılmaktadırlar)

Şiddetimizi, vahşetimizi tatmin için çe-
şitli başka yollar icat etmekte maharet
gösterilmektedir. Bunların en muteberleri
tehlikeli ve hareketli sporlardan ski, teç-
hizatsız su altı mukavemeti, dağa tırman-
mak, yelken yarışı v.s. Buna mümasil, kü-
çük bir tekne ile Atlantığı aşmaya kalkan-
lara gösterilen derin anlayış!?!.

Fakat bir şehrin kenar mahallelerinde
oturan gençler için bu sporlar pahalıya mal
olacağından onlar daha ziyade televizyon-
lardan istifade etmektedirler, gangsterlik,
cinayet, boks, vahşi güreşleri seyrederek
kimi tatmin olmakta, kimi de olmamakta-
dır. Bu olmıyanlar, başka bir tatmin ola-
rak kayıtsızca araba sürmek yoluna git-
mektedir. (bu araba kendisinin, ailesinin
veya çalınmış bir araba olmaktadır.) Zen-
gin olsun, fakir olsun bu husus gençler
arasında çok yaygın bir haldedir. Adeta za-
manımızın, 5. ci asır Atina'sında olduğu
(Devamı 34. sayfada)

TEKÂMÜL HAKKINDA NE BİLİYORUZ?

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Çetin SALKÖK

«Tekâmül» adı altında incelemeğe çalıştığımız mevzuun mahiyeti nedi? Burada neyin tekâmülünden bahsedeceğiz?

Fikirlerin anlaşılabilmesi için, başlangıçta bu soruların cevaplarını vermemiz gerekir. Bu makaleler içinde, tekâmülü hakkında anladıklarımızı, müşahade ettiklerinizi ve kendi süzgecimizden geçirip benimsediğimiz fikirleri ortaya koyacağımız «şey», Dünya üzerindeki insandır.

İnsan varlığının, beş duyumuza çarpan kaba maddi beden yönünün dışında, bu noktadan başlayıp gittikçe süptilleşen, incelen bir maddî yönünün ve bunun dışında, bütünüyle bu yöne tasarruf eden, tamamen değişik mahiyette bir «Ruh» yönünün mevcut olduğu bizim için apaçık bir hakikattir. — Bu yönün mevcudiyeti hakkındaki müşahade ve sentezlerin yapılması ayrı bir konudur ve altı seneden beri bunlar bu mecmuada yapılmıştır -. «İnsanın tekâmüllü» sözü ile belirtmek istediğimiz ise, insanın bu «ruh» yönünde meydana gelen aydınlanma ve tecrübedir. Yani, kısaca, biz bu makalelerimizde insanın ruhi tekâmülünden bahsetmekteyiz. Ancak, ruh hakkında söyleyebileceklerimiz mahduttur: Müessiriyet sahibidir ve bir şuur'a sahiptir. Nasıl maddenin mahiyeti hakkında fazlaca bir şey söyleyemiyorsak, ruhun mahiyeti hakkında da başka bir şey söyleyememekteyiz. Fakat, ondaki müessiriyet ve şuurun dünya vasatındaki tezahürü olan insanın incelenmesi, bizi «Ruh» ve «Ruhi tekâmül» hakkında fikir sahibi kılacaktır.

Dünya varlıklarının ruhi yönlerinde meydana gelen aydınlanma ve tecrübenin vasatımıza aksi, insan anlayış ve realitelerinde meydana gelen bir şümulleniş ve bunun paraleli olan vicdani yaşayışın gelişmesi olmaktadır. İş böyle olunca, insanın ruhi tekâmülünün incelenmesi için elimizdeki yegâne metod, insanın, dünya üzerinde cari

kanunlar muvacehesinde, anlayışının ve çevre şartlarının kendisine bahsettiği imkânları değerlendirişinin tetkiki olmaktadır. Bu tetkikte elde etmek istediğimizse, yukarıda izâh ettiğimiz mânâdaki dünya tekâmülünün ana prensiplerini anlayabilmektir.

Bugün içinde bulunduğumuz tekâmül devresinin başlangıcının bir tufan hadisesi ile tayin edildiğini, gerek mukaddes metinlerden gerekse ilmi araştırmaların sonuçlarından, kesin olarak bilmekteyiz. Giriş sınavları yapılmış, kadro tesbit edilmiş ve bir öğretim devresi başlayıp bugüne kadar gelmiştir. Bugünün hadiseleri ise devre sonunun yaklaştığını bize sezdirmektedir. Tetkiklerimizden elde edeceğimiz neticelerin ancak bu devreye has olduğunu bilmemiz ve bu sınırlar dışına yapacağımız genellemelerde çok dikkatli olup spekülasyona meydan vermememiz icâbedir.

İnsanda, maddeden, maddî hadiselerden uzak olarak his tekâmüllü, Dünya üzerinde görmemekteyiz. Esasında, insan varlığının maddî tesirler karşısındaki bilgisizliğinin giderilmesi ve bu yönde tecrübe sahibi olması icâbetmektedir. Bundan dolayıdır ki, insanın tetkikinde, onu çevresi ile muhiti ile bir bütün olarak ele almamız gereklidir. İnsan, idareci plânların, onun aslı ihtiyacına ve anlayış seviyesine tam bir cevap olarak hazırlayıp tahakkuk ettirdikleri bir düzen ve bir muhit içinde barındırılmaktadır. Bu muhitin şartları içinde, ondaki anlayışı inceletecek, yükseltecek her türlü yol denenmekte ve fert bir üste geçmesi için zorlanmaktadır. Bu zorlanış cahil insana çoğu zaman ıstıraplı ve ağır gelmekte, eski düzeni içinde kendi eliyle çaktığı kazıkları bir türlü bırakmak istememekte ve ilerisi için, tüccarca bir zihniyetle, pazarlığa girmekte, garanti istemektedir.

Dünya üzerinde, insan en süflisinden

en üstününe kadar birçok değişik anlayış seviyeleri (realiteler) arasında devamlı yükselen bir yer işgal etmiş ve etmektedir. Bu aşikâr bir durumdur. Ancak, burada, bu yükselişi, realite değişimlerini temin eden veya bunlara imkân hazırlayan faktörleri bulmamız gerekir. Bunun için de en emin ve ilmi metot gene hadiselerin tetkikidir.

İnsanın fikri gelişimini, evvelki yazımızda, çok kısa olarak muayyen bir açıdan ortaya koymuştuk. Şimdi tarihi hâdiseleri daha yakından inceleyelim.

İ. Ö. 6.000 - 7.000 yılları civarında Mısır ve aşağı Mezopotamya'da dikkate değer iki medeniyet meydana çıkmıştır: Sümerler ve Mısırlılar. Bu iki topluluk da yazıyı biliyorlardı. Buralardaki ilk site devletleri, yavaş yavaş, içlerinden biri etrafında toplanarak site imparatorlukları haline gelmeğe başlamışlardı ki, bu o devir için yepyeni bir yaşayış şekli idi. Bu sitelerde hayat, tamamiyle Mâbet'in ve imtiyazlı rahip sınıfının hakimiyeti altındaydı. Devleti rahip - hükümdarlar idare ediyordu. Bu Mısır'da daha da ileriye götürülmüş ve hükümdar, memleketin baş tanrısının tezahürü olarak kabul edilmişti. Bu sitelerdeki hayatın dışarıyla irtibatı pek azdı. Dış dünyadan bhaber insanların hayatları, rahiplerin ve hükümdarların direktifleriyle düzenleniyor ve insanlar bu koyu otomatizm içinde rahat ve mes'ut şekilde hayatlarını devam ettiriyor; çalışıyorlar, çabalıyorlar, seviyorlar, ölüyorlardı. Bazen hükümdarlar zararsız insanlar olurdu ve ahali bir süre sakin bir hayat geçirirdi. Bazen de hükümdar haris olur, komşu sitelere hücum eder, onlarla savaşa girer ve halk da uzun seneler savaştan savaşa koşardı. (Daha geniş bilgi için H. G. Wells'in «Kısa Dünya Tarihi» kitabına bakılabilir.)

Bu yaşayış, muhakkak ki, insanın cemiyet hayatına geçmesi için lüzumlu bir adımdı. Fakat, cemiyet hayatı insanın ruhi meleklerinin gelişmesi ve vicdan tatbikatına yönelmesi için lüzumlu bir yaşayıştır. Bunun için, bu ilk adımı takibedecek olan ikinci adım, bu hayat içindeki insanın otomatizmasının kırılması ve ona, daha ferdiyetçi, şahsiyet sahibi ve çevresi ile olan irtibatlarını bizzat düzenleyebilecek bir an-

layışa sahip olabilmesi için yeni imkânlar vermek olmalıydı. Bu imkânlar ise, ancak onun yaşayış düzcününün, dışarıdan ithal edilecek daha bilgili unsurlar tarafından yıkılması ile temin edilebilirdi. Bu ikinci adım, Suriye ve Arabistan çöllerinde yaşayan göçebe Sami kabilelerinin Mısır ve Mezopotamya'yı istilâsı ile atılmış oldu. Göçebe insan geniş bölgeleri gezip dolaştığı için hayatı daha geniş görüyordu. Madenler hakkında bilgi sahibi idi. Daimî mâbetleri yoktu ve kuvvetli bir ruhban sınıfları yoktu. Fertler daha bağımsızdı ve nefislerine itimatları daha büyüktü.

Bu kaynaşmayla iki ayrı realite, iki ayrı anlayış seviyesi irtibata geçti ve ortaya yepyeni neticeler çıktı: Evvelkilerden çok değişik karakterde bir Babil İmparatorluğu, ilk yazılı kanunnameler, denizciliğin gelişmesi ile denizaşırı halklarla temaslar, istilâya uğrayan yerlerde (bilhassa Mısır'da) istilâcılara karşı bir millet fikrinin uyanışı...

Aynı metotun tatbikini tarihin birçok safhalarında müşahede edebiliriz: Ari kabilelerinin eski medeniyetler sahnesine baskın yaparcasına girmeleri, Amerika'nın keşfi ve buradaki medeniyetlerin Eski Dünyalılar tarafından yıkılması, Avrupa'dan Amerika'ya göçler. Bu konudaki en taze müşahade ise, dünyada son senelerde meydana gelen işçi göçleridir.

Bu hadiselerden, konumuzla ilgili olarak çıkardığımız sonuç şudur: İnsan, realitesi içinde ebediyen mahsur bırakılmamaktadır. O, kendisi için rahat da olsa, muayyen bir anlayış ve idrak durumu içinde ölü bir hayata mahkûm edilmemekte ve daha üstün realitelerle, çoğu zaman sert yollardan temasa geçirilmektedir. Bu temas, alıştığı ve bir otomatizma haline getirdiği yaşayışını bozduğu için, ferde ıstıraplı gelmektedir. Bu temasın plânlanmasındaki üstün idareci şuur ve bilginin anlaşılabilmesi için neticeleri müşahade etmek kâfidir. Ferdin değişik anlayış ve tecrübelerle teması neticesinde edindiği intibaları şuurlandırması ve bunlardan tatbik edebileceği prensipler çıkarması, onun tekâmül yolunda ilerleyebilmesini temin eden en mühim bir faktör olarak karşımıza çıkmaktadır. (D. var)

1966 yılının 3 Şubatının saat 19.45.30 undayız. Sovyet Rusyanın güneyinde Baïkonom'dayız. Dünyanın bu en gizli lâboratuarının içinde muazzam bir tezahürat vardır. Âlim, teknisyen, kozmonotlar neşe ile zıplıyor ve birbirlerini tebrik ediyorlar: LUNA IX ayın yüzeyine yavaşça konmaya muvaffak oldu. Bu iniş ayın «Fırtınalar okyanusu» bölgesinde, Reiner ve Maire koyları civarında vukubuldu.

1957 senesinde ilk peykin atılışından, 1965'teki feza karşılaşmasından sonra kozmos'un fethinin bu üçüncü tarihi senesidir. Hakikatte bu zafer insanı yirmi seneden az bir zamanda Merihe, yetmiş milyon km öteye götürececk seferin başlangıcıydı.

Saniye ve saniye Luna IX milyonlarca astronomun talep ettiği sinyalleri göndermektedir. Herşey mükemmel bir şekilde işliyor. Transmisyon 183, 538 megasikl üzerinden yapılıyor. İlk resimler belinograf denen klâsik usulle geliyorlar. Zevkten sarhoş bir mühendis düşünceyi şöyle hülâsa ediyor:

— Dünyanın doğuşuna şahit olunuyor gibi bir durum bu!

380 000 knı mesafede, ayda, insan dehasının zafer eseri görülüyor! Termometreler işliyor +10° C şindilik ay günü 15 dünya gününe muadil. Daha sonra güneş vurduğu zaman temperatur 100° C yi geçecek.

— Ayın sathının sert olduğunu biliyorduk. Dedi, sakın bir sesle, fakat içinde heyecan dolu mânâlar gizliydi. Ayın zayıf olan cazibesinin tesirinden dolayı, sathına örten toz mühim bir yük taşıyacak derecede birikerek mesamatlı bir taş haline geliyordu. Yakın bir zamanda ay sathının neden ibaret olduğunu anlayacağız.

Aynı zamanda Huntsville, Alabama'da 10.000 teknisyen deli gibi alkışlıyorlardı. Bunlar da Baïkanom'daki Sovyet teknisyenleri gibi ayın fatihleriydi. Pek geç kalmış sayılmazlardı. Onlar da Sovyetler gibi ayın sathına konmayla, atmosfere girişi halletmiş sayılırlardı. Dünyanın en büyük memleketleri tarafından bu uğurda sarfedilen paralar çok muazzamdı. Aya üç adam gönderme programı, daha şimdiden Birleşik Devletlere 20 milyar dolara malolmuştur.. Bu 20.000 firma ve 300.000 işçi, teknisyen ve mühendisi alâkadar etmektedir. Bu, gelmiş geçmiş en fantastik programdır.

Ay işte oradadır. İnsanoğlu 20 seneden az bir zamanda oraya ayak basacak ve o kaya yığınının meydana getirdiği dehşet verici panorama içinde kendi varlığını hissettirecektir.

UKRAYNA HASATLARI

Ay oradadır. Fakat acaba, insan onunla ne yapacaktır? Bir yıl içinde feza cihazları arzın detaylı olarak televizyon kame-

AYDA İNSANLAR NE YAPACAKLAR

Daha sonra gece —150° C ye incektir. Mekanik eller ayın sathındaki tozu topluyor ve daha biraz evvel 9360 km. de uçan 1583 kg. lık vasıtaya yüklenecektir. Robot tozu analiz eder ve neticeleri dalga halinde yollar. Ay radyasyonları 30 miligradlık olup iyi teçhizatlı bir insan buna karşı koyabilecektir.

Aynı anda Moskova'da gazeteciler önünde bir zat sükût rica eder. Bu akademisyen Aleksandr Mikhailov'dur. Kendisi Leningrad Üniversitesi eski rektörüdür.

ralarıyla tanınmasını sağlayacaklardır. Gölge oyunları bu sathın engebelerini detaylı olarak milimetrenin onda birine kadar tesbitine yarıyacaktır. Bir sismograf ayın sathındaki hareketleri âlimlere bildirecektir. Termometreler ve çok mükemmel deteksiyon âletleri de Ay'ın radyoaktivitesini ve kozmik radyasyonları da gösterecektir.

İki seneden az bir zaman sonra, hayvanlar, teçhizat ve bilhassa arzı tetkik için dev bir teleskop gönderilecek ve nihayct sıra insana gelecektir. (Devamı 17. sayfada)

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Birbirine zincirleme bağlı ve tâbi olan bu süptül tesir transformasyon ekranlarının yapıları hakkında kâfi bir bilgiye sahip değilsek de, müşahedelerimiz bize bu ekranların, kahta fizik maddeler ile inşa edilmiş olduklarını göstermektedir.

Şu halde, fizik beden, ölüm hadisesi ile ruhi tesirlerle olan ilgisinin kesilmesi mevzu bahis olmasına mukabil, Ruh-Beden arası kademeleri teşkil eden ekranların ruhi tesirlerle ilgisinin kesilmesi icabetmez. Böylece, ruh, ölüm ötesinde pekâlâ süptil bir vasat olan spatyomda özel bir tatbikat ve tecrübe içinde bulunabilir. Ruh, madde dünyasında elde ettiği her türlü tesirlerin faal ve şuurlu hafızasını dünya maddelerinden yapılmamış olan ekran sistemleri içinde muhafaza eder.

Bu iddiamızı teyid eden müşahede delillerini de şöylece sıralayabiliriz:

a — Ekminezi yoluyla elde edilen hatırlamalar.

b — Ruh - Beden münasebetlerinin sun'i olarak gevşetilmesiyle serbestleşen şuurun daha geniş bir bilgi ve kudretle ortaya çıkması.

c — Tabif (kendiliğinden) hatırlamalar. (Dejavüler).

Umumiyetle normal olarak kabul edilen hallerde serbest şuür sahalarından (ekranlarından) bağıh şuura akseden ve hatırlamalar tarzında tecelli eden hadiseler pek raslanmaz.

Ruhi tesirlerin, mevzu bahis transformasyon ekranlarından geçerek, fizik bedenin üzerinde maddi bir şekilde ortaya çıkmaları için asabi seyyale diye isimlendireceğimiz, dünyanın en süptil maddesinin aracılık vazifesi görmesi lâzım gelmektedir.

Bu seyyale ise, gene, dünyanın en nazik bir cihazı olarak kabul edeceğimiz asabi sistem ile ancak bir münasebet sağlayabilir. Şu halde ruhi tesirler asabi seyyale transformasyonundan sonra bir sinir siste-

mine ve oradan da hayatiyet kazanmış bir bedene hükmetmektedir. Ölmüş insanların bedenleri ile, mevzu bahsettiğimiz tesir alış ve verişleri mevcut olamayacaktır.

Fizik (maddi) kâinat için madde hareketinin bir üst limiti mevcuttur ki, bu fotonların sür'ati kadardır. Yani saniyede 300.000 km. dir. Bu hızın üzerine çıkılamıyorsa, bu imkânsızlığın, sadece maddi kâinat için câri olması düşünülmemelidir. Halbuki, gayri maddi tesirlerin bu sınırın çok üzerlerine çıkmalarını pekâlâ kabul edebiliriz.

Düşünce dalgalarının gayri maddi hüviyeti dolayısıyla maddenin tabi olduğu hız sınırı olan 300 000 km/sec. lik hızın çok üzerlerinde bir yayılma hızına sahip olduğunu, bugün artık düşünmeğe hakkımız vardır.

Fakat ne yazık ki, elimizde ,bugün, böyle bir hızın ölçülmesinde kullanacağımız, itimada şayan bir ölçü aletimiz mevcut değildir. Işık sür'atini ölçmek için iki tepe arasında birbirlerine ellerindeki fenerler ile işaret veren ve kronometre ile ışık işaretinin hızını ölçmeğe çalışan bir insanın durumu ile bizlerin bugün süptil, gayri maddi dalgaların karşısındaki durumumuz mukayese edilirse, itiraf etmeliyiz ki, bizler çok daha aciz bir durumda bulunmaktayız.

2 — FİZYOLOJİK MÜLÂHAZALAR:

Fizik beden, muhtelif vazifeler gören ve aralarında çok sıkı bir iş birliği bulunan, organ ve sistemlerin meydana getirdiği müşterek bir çalışma sahasıdır. Mevzu bahis sistemler arasında bir nizam ve gayeye hizmet eden çok bariz bir iş birliği mevcuttur. Bu sistemlerden birisinde meydana gelecek herhangi bir arıza, derhal fizik beden statükosunda bir değişikliğe sebebiyet verir. Bütün bu sistemler ve organların faaliyet göstermeleri ve böylece hayati fonksiyonların ortaya çıkarılması için mevzu bahis organların ve sistemlerin bir

lakım yollarla, mutlaka, sinir sistemine bağlanması fizyolojik bir zarurettir. O halde, bedenin hayati fonksiyonlarını, organ ve sistemler vasıtası ile meydana getirmesine âmil olan, sinir sistemidir. Acaba, sinir sistemi burada başıboş ve re'sen mi hareket etmektedir? Şüphesiz ki, hayır! Sinir sistemine de müessir olan, daha süptil şuur ekranlarının gönderdiği tesirler mevzuûbâhis olmalıdır. Böylece, tesirlerin doğduğu bir kaynak, bir tesir mihrakı da mevcut olmalıdır. Biz buna «Ruh» ismini vermek üzere sözleşelim. Her ne kadar tesir transformasyon ekranlarından ve tesir vasıtalarından meydana gelmiş bir mekanizmanın kaba hatlarıyla bir morfolojisini çizmiş olsak dahi, bu tablo ile hiç bir zaman ruh'u tasvir etmiş olacağımızı iddia edemeyiz. Aslında ruhun mutlak mahiyeti hakkında hiç bir bilgiye sahip değiliz.

Dünya maddî vasatındaki tezahürler, ruhların, bir bakıma bize göre tesirlerinin maddileşmiş ve mânâ kazanmış bir aksi olmaktadır.

Tesirlerin nakli mevzuûnda en başta bahis konusu olacak husus, tesirin karakteridir. Tesir ne kadar seyyaliyet kazanırsa o nispette daha seyyal bir nakil vasatına ihtiyaç vardır. Ayrıca, tesirlerin seyyaliyet kazanmalarıyla orantılı olarak nüfuz saha-

larının da genişlediğini görmekteyiz. Maddî tesirlerin üzerinde yapacağımız müşahedeler, bize bu hakikati ispata kâfi gelecektir. Nitekim, bir tesir nev'i olarak ele alabileceğimiz ses dalgaları oldukça maddî bir karakter taşırlar. Bu sebeple, ancak, hava veya maddi bir vasatın mevcudiyetine tâbi olarak yayılmak imkânına sahiptirler. Ayrıca, bilindiği üzere yayılma ve nüfuz hızları da birkaç yüz ilâ birkaç bin metre arasında bulunmaktadır. Elektrik ve elektromagnetik tesirlerin yayılmalarına gelince, burada nakil vasatında uygun ve kâfi bir incelmanın ortaya çıktığı görülür. Burada artık hava molekülleri ile alelâde madde molekülleri maksada kifayetli olamamaktadır. Burada oynak elektronların ve esirî seyyaliyetin mevzuûbâhis tesirlerin naklinde rol oynadıkları görülmektedir. Ayrıca, yayılma hızı 300 000 Km/sec. ye ulaşmaktadır. Ruhî tesirlerin meyanında, en kaba ve fakat elektromagnetik titreşimlerin yanında çok daha gayri maddî hüviyete sahip olan düşünce dalgalarının (tesirlerinin) yayılmaları için ise çok daha süptil bir nakil vasatı mevzuûbâhis olmalıdır. Ayrıca, yayılma hızının da madde kâinatının limit hızı olarak kabul edilen foton (ışık) hızının üzerinde bulunması icabeder.

(Devamı var)

Ayda İnsanlar

(14. sayfadan devam)

Güneşten ve diğer yıldızlardan ziyade, insanları teshir edecek olan arz olacaktır. Son derece net görünen hatları, dağlar, okyanusları, tepeleri ve mavi hatlarıyla son derece cazip olacaktır. Mevsimlerin değişmesi dahi müşahede edilecektir. Meselâ, Ruslar dürbünsüz olarak Ukraynanın hasadını, Amerikalılar da Midwest'i göreceklerdir. Gece ay onlara döndüğü zaman ise, kâşifler, dünyanın büyük şehirlerinin ışıklarını göreceklerdir. Böylece ay, bir ilmi seyyare olacaktır. Üzerinde binlerce muhtelif branşlarda laboratuvarlar kurulacak. Bizatihî durumu dolayısıyla ay, boşluktaki fiziko-şi-

mik hadiselerin tetkiki için ideal bir yer olacaktır. Birçok yerlerde şimik mahlûllerde nebatlar yetişecek ve bu da güneş veya nükleer enerji ile olacaktır. Su olacaktır. Yosunlar su olacak ve proteince zengin yosunlar yetişecektir. Ay üzerinde şehirler olacak ve cam kürelerle örtülü bu siteler, aralarında monoraylarla birleşecektir. Bütün bunlar bir seneden az zamanda olabilecektir. Ayrıca, hücrelerin, ağırlığının az olduğu yerde geç ihtiyarlanmaları da gençliği arttırabilecektir.

Böylece insanoğlunun teknik imkânlarını tatbik ettiği sahada hayallerini tam olarak tatbik edebilmesi de pek mümkündür.

MUKADDERAT

VE

ICABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Dinlerde mevcut bulunan bir fikre göre Dünyada yaşayan varlıkların nefeslerini tamamlamadan dünyayı terk etmeleri imkânsızdır. «Tekmili enfas» yeni nefeslerin ikmali sözünün bu zaviyeden büyük bir hakikati ifade etmekte olduğunu görmek gayet kolaydır. Nitekim, bir insanın lüzumlu bulunan işini veya imtihanlarını bitirerek, erişilmesi matlûb olan muayyen bir seviyeye ulaşmadan dünyayı terketmesinin mevzuubahis olamayacağını düşünmemiz, problemin hallini bize sağlayacaktır. Öldürmek veya intihar etmek pozisyonu karşısında ve serbest iradesini kullanarak şu veya bu neticeye ulaşmak üzere bulunan bir insan, tam bu tatbikatının başlangıcında karşılaştığı imkândan mahrum edilmez. Ona hiç bir müdahalede bulunulmaz. Zira, böyle bir müdahale ne yardım, ne himaye, ne ikaz, ve ne de tekâmül zaruretleriyle kabili telif olamayacaktır. Ancak, insanın tekâmül zaruretlerine aykırı düşecek ve dolayısıyla uzun sürecek bir teşevvüşün içine düşmesini önleyecek bazı özel müdahale ve yardımların da yapılmakta olduğu müşahade edilmektedir. Meselâ tam intihar ederken ipin kopması, öldürmek kasdiyle ateş ederken silahın ateş almaması veya idam mahkûmunun idam hükmünün infazı esnasında ayakları altındaki kapağın üç defa açılmaması ile ölümden kurtulması gibi vak'alar bize bu hususda kâfi bir bilgi vermektedir.

II — Şimdi de başka bir problemi ele

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

alalım. Birazda, ölüm şekillerinin dünyaya gelmezden önce tespit edilmiş olup olmadığı hususu üzerinde duralım.

Şüphe yoktur ki, karşılaşılan her hadise, onunla temasa gelen varlığın bir eprövünü temin etmektedir. Bu sebeple hadiseler insanların tekâmülünde önemli bir vasıta kıymetini haiz bulunmaktadır. Bu bakımdan yukarıdaki mütalâalara dayanarak, ölüm şeklinin önceden tespit edilmesi yerine o varlığın hayat süresi içinde serbest davranışlarının kendisini erıştirdiği merhalelerin birer icabı olarak şu veya bu şekilde tecelli etmesi fikri daha makûl gelmektedir. Geçirilen tecrübelerin neticelerinden, ihtiyacı duyulan imtihanların icaplarından ve ayrıca taayyün etmiş yeni tecrübelerin tekâmül zaruretlerinden doğmuş ve bir muayyeniyet kazanmış uygun bir ölüm şekli tesbit edilir.

Görüldüğü üzere burada da herhangi tesadüfi bir oluş hali mevzuubahis olmayıp, illiyet prensibi müstakbel hadiseler üzerinde hükmünü icra etmektedir.

Bu hususa ait Bedensiz dostumuz KADRİ'nin aşağıdaki sözlerini takdim ediyorum.

KADRİ 23-Temmuz-1947

«Bazı arızı ölümler vardır. Fakat onlar da bu mukadderin çerçevesi içine girmiştir. Yani bir insan bile bile kendisini ateşe atsa dahi, bunun ateşe yaklaşmasını intaç eden bir takım kudretlerin muhakkak mevcut olması zaruridir.»

Ölüm hadisesi, bilhassa insanların hayatında ve kaderlerinde özel bir yer işgal etmektedir. Bu bakımdan ölüm, mukadder bir mevzudur. İnsana, hayatı esnasındaki tecrübe devresinde yapması ve ikmâl etmesi lâzım gelen birtakım işleri yapmadıkça ölüm mukadder olmaz.

İdareci bedensiz varlıklar, bütün bu illi zaruret ve icapların ışığı altında bir insanın tekâmül ihtiyaçlarına göre bir defa dünya hayatının müddetini tayin ettikten sonra, bu hükmün dışına çıkılması artık o insan için mümkün olamaz. Bir parmağın ateşe sokulmasından sonra nasıl ki, onun yanması mukadder ise aynı şekilde böyle bir duruma gelmiş bir insanın da ölüm anı ve şekli mukadder bir zaruret halinde ortaya çıkar ki, artık bunun önüne geçmek imkânsız olur. Meselâ, bir insan bir evvelki hayatında intihar etmiş ve bu hareketinin doğru olmadığını idrak ederek bir daha böyle bir hatayı işlememek kararını vermiş bulunsun. Fakat, bunu hem kendi vicdanına ve hem de yüksek âlemlere karşı bilfiil ispatlaması dünya tekâmülünün zaruretlerinin bir icabı olacaktır. Bu sebeple o insan özel tekâmül ihtiyacına uygun bir vasatta uygun şartlar içinde tekrar dünya hayatına avdet etmelidir ve edecektir de..

Ayrıca, bu son hayatında belki de ev-

velki hayatından daha da sıkıntılı ve dolaşısıyla intihara teşvik ve tazyik edici saiklerin içinde büsbütün bunalması icabedecektir.

İşte, o insanın bütün bu sıkıntılardan kurtulabilmesi bu sahadaki ehliyetini fiili olarak ispat etmesi ile ancak mümkün olabilecektir. Eğer bu defa da muvaffakiyetsizliğini fiili olarak ortaya koyacak olursa, tecrübe ve imtihana yeniden hazırlanması ve daha ağır şartlar içinde ezilmesi icabeder. Şu halde ölüm anının takdiri, başlanmış bir işin neticelendirilmesi ile çok yakından ilgili bulunmaktadır. Ölüm anı, bu sebeple bizlere göre bir seyyaliyet kazanmaktadır. Acaba ecelin, bu söylenenlerden başka diğer sebep ve zaruretleri yok mudur? Elbetteki vardır. Yalnız, bunların neler olabileceğini biz insanlar idrak etmekten aciz bulunmaktayız.

MUKADDERAT KARŞISINDA VICDAN VE MES'ULİYET DUYGUSU :

İnsanların mukadderini ef'âl ve hareketleri tayin ettiğine göre, bütün fiil ve davranışlarından mes'ul durumda bulunmaları gerekmektedir.

Bu mes'uliyet ise, onların vicdanlarında doğar ve gerçekleşir. Hakim, insanın vicdanıdır.

(Devamı var)

Görülmemiş Süpriz

- Buz Dolapları
- Çamaşır Makineleri
- Dikiş Makineleri.
- Hesap ve Yazı Makineleri
- Fotoğraf Makineleri
- Teyp ve Pikaplar
- Ev ve Oto Radyoları
- Motosiklet ve Bisikletler
- Yazar Para Kasaları
- Masa ve Duvar Saatleri
- Elektrik Süpürgeleri
- Normal ve Otomatik Ütüler.
- Otomatik Teraziler
- Bulaşık Makineleri
- Otomobil Kamyon Traktör Motosiklet ve Bisiklet Lâstikleri ve Aküleri
- Odun, Kömür ve Gaz Sobaları
- Akordeon Keman Gitar ve Piyano

ALMAK İSTEDİĞİNİZ HER EŞYA **TAKSİTLE**

(Ruh: 526)

ALIMLER İLME KARŞI

«Planète'den»

Bundan böyle, meçhuldan koparılan her yeni bilgi zerresi —ekseriya pek cüz'î olmasına rağmen— muazzam yatırımlarla elde ediliyor. İnsan, malzeme ve paranın sarfiyatı bu kadar süratle artınca, alimler ilmin hal ve istikbali hakkında endişelenmektedir. Bu masraflar yerinde midir? İlim, son basamağına ulaşmış mı veya ulaşmak üzere midir? Halkın zihninde, ilmi araştırmalar, öncelik kazanmakla beraber, bu öncelik fikrinin karşısına alimler dikilmektedir.

İnsanı hayrete düşüren husus, tefekkürün bu beklenmedik yöne sapmasına bir şahsın değil, birkaçının sebep olmasıdır; ileride görüleceği gibi bunlar profesör veya ünlü araştırmacıdır. Onların zihni sanki bir müddettenberi tartışmalarla meşgulmuş gibi geliyor insana! Bu alimlerden biri, yüksek sesle, taptıkları mabudun (yani ilmi doğmaların) muhtemelen mükemmel olmadığını beyan edince, diğerleri onun düşüncesinde, kendi düşüncelerinin yankısını bularak, vicdanî vazifelerini yapmışlardır.

Biz bu ilk «yargıcın» ismini belki asla bilemeyeceğiz; esasen bunun önemi yoktur.

İLİM, SADECE 1930 DAN ÖNCEKİ KEŞİFLER SAYESİNDE Mİ YAŞIYOR?

Bu alimlerin en dinamiği; Cambridge Profesörü ve evren hakkında cüretkâr bir teorisi olan, ve ilmin gerilemekte olduğunu savunan İngiliz Fred Hoyle'dur. Ona göre, ilmin altın çağı, 1890 ile 1930 arasında sıkışan devredir. Zira o devirde, büyük fikirler ortaya atılmış ve Fizik'te devrimler yaratan buluşlar yapılmıştır.

O tarihten beri, Planck, Bohr, Rutherford, Pauli, Broglie, Heisenberg, Dirac, Pierre ve Marie Curie'nin yığmış olduğu servetleri, İLİM istismarla geçinmiştir. Laboratuvarlar, devasâ imkânlarla sahip olmuş, komite ve kongrelerin haddi hesabı olmuştur: İlim, bünyesi itibariyle çok hassas bir işletmeye kalbolmuş fakat fikir itibariyle kısır kalmıştır. Fred Hoyle ise, onun bu gelişme tarzına çatmaktadır.

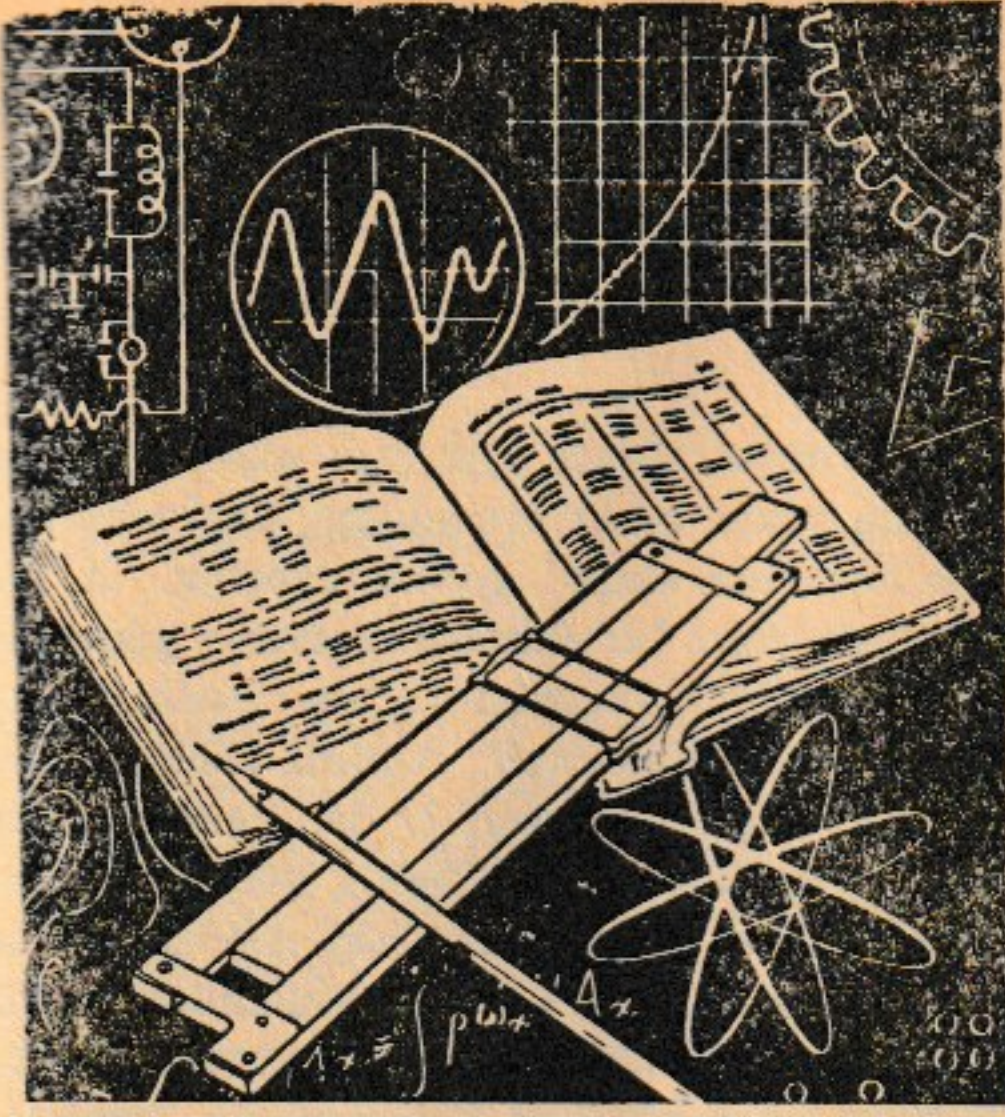
Onun kavlince, devasâ laboratuvarlar ve aletler beşerî dehanın, muhayyilenin, önsezinin ve rüyanın asla yerini tutamayacaktır.

Büyük astronom, özellikle çağdaş ilmin büyük «TABOU»larından biri olan «evren araştırmaları»na çatmaktadır. Kendisi, kredileri yutan bu ejderi tasvip edemiyor, evrende insanoğlunun seyahatlarından hiçbir fayda ummuyor. Aya basit bir seyahat bile milyarlarca dolara mal olacaktır!

Hoyle göre bu, konudan ve mantıktan yoksun olan bir israftır. Bu araştırmalar, halkı eğlendirmek ve ideolojilere güç kazandırmak gayesile yapılıyor; evrende bu siyasî kapışmalar, Hoyle için nefret verici israftır! Ashında, Hoyle, evrenin hayat ve zekâdan mahrum bir alan olduğunu düşünmüyor. Fakat onun fikrinde, o varlıklarla temasa geçilmek için arzdakiler, füzelerden çok daha az masraflı olan TELEKOMÜNİKASYON sistemleri ile çalışmalıdırlar.

A. B. DEVLETLERİ, EVREN YARIŞINI FRENLEMELER Mİ İSTİYOR?

Fred Hoyle'un tenkitleri yayınlanınca, bazı emarelerden, A. B. Devletlerinin evren

yarışmasını frenlemeğe hazırlandığı belirtileri ortaya çıkmıştır. Vietnam çatışmasına yatırılan krediler, bu zihniyet değişikliğini kısmen izah ediyordu; ancak yetkili tahlilcilerin kanaatına göre, sadece kısmen!

Aya yumuşak iniş denemeleri esnasında Sovyetlerin karşılaştıkları güçlükler ve Mariner IV tarafından çekilen Mars'ın fotoğraflarının kırıç ve hayatın idamesine elverişsiz bir ortamı aksettirmesi, N.A.S.A. idarecilerini, mevcut projelerinde değişikliğe sevk etmiştir.

Evrene gözü kapalı saldırmaktansa, ihtiyatla ilerlemek ve evren araştırmalarında, merhaleleri kısaltmaktansa, uzatmak daha faydalı olmaz mı? Bazı rivayetlere göre, alimlerden bazıları aya seyahatı, artık halk için eğlence olarak görmüyorlar, daha ziyade Romanın sirk oyunları veya çağımızın olimpiyatlarına benzetiyorlarmış. 1966, belki de Amerikalıların, ilme gem vurmaya kararlaştırdıkları yıl olacaktır?

TERAKKİNİN HIZLANMASI TEHLİKELİ BİR EFSANE MİDİR?

Uzun bir tetkik yazısında, Michigan Üniversitesi Fikir Sağlığı Araştırmaları Enstitüsü Müdürlerinden John R. Platt, başka delillere dayanarak, ilmi yargılar. İlmî Araştırmaların sorumluları Platt'a göre, dün-

yanın hemen her bucağında, birkaç yıldan beri ilmi sırf ilim için yapmış, fakat onun insanlığın hizmetinde kalması lüzumunu unutmuslardır.

Ekseriya mevsimsiz olarak aşırı derecede hızlandırılan ilim, onca serabı andırır. Aslında BİLGİ'nin değişik dalları diğer taraftan özellikle TEKNOLOJİ'nin GELİŞMESİ ve BEŞERİ İNTİBAK İMKÂNLARI arasında ademi intibak hasıl olmuştur. Onun kaleminden okuyalım:

«Bir genç oğlan, sonsuz derecede büyümmez. Sonunda, kâhillige ulaşır, büyümesi durur ve ancak olgunlaşma yolunda gelişmeler kaydeder.»

Profesör Plat, ilmin gelecekteki gelişme hızının artması fikrine iştirak etmiyerek ilmin daha ziyade duraklama noktasına ulaştığını düşünüyor. Esasen bu bir zaruret. Zira intibak hassalarının faaliyeti bakımından, kritik noktanın aşılması gerekiyor, şayet şimdiden aşılmamış ise!

Torunlarımızın içinde yaşayacağı dünyanın dayanağı olan sosyal ve siyasi felsefenin de temel taşları olan insanlığın biolo-

jik, entelektüel ve sosyal hünyesi hakkındaki yeni bilgilerimizin felsefi sentezinin, büyük hızla tahakkuk ettirilmesi zorunluğu, aşikârdır. (Lütfen sayfayı çeviriniz)

Gelişme temposunun ağırlaşması ve terakkiye ilk intibaklarımız, önümüzdeki 30 yılın en önemli sosyal olaylarını teşkil edecektir.»

Rhuterford'un talebesi, Watson-Watt'ın meslekdaşı, radarın mucidi ve Manchester Teknik Öğretim Fakültesi Dekanı olan Lord Bowden, geçen son baharda, Fontainebleau'da kâin AVRUPA İDARECİLİK ENSTİTÜSÜ'nde verdiği konferansı, şu sözlerle tamamliyordu: «Amerikan Evren İdarecileri için, 'ŞU HABİSİ EZELİM!' diyebilecek olan yirminci yüzyıl VOLTAIRE'i meydana çıkacak mı?»

Başka ünlü bir alim de, çağdaş ilmi ithamda ,ondan geri kalmıyor.

O esnada memleketinin İLİMLER BAKANANI bulunan LOR BOWDEN, ilmin şimdiki gelişme temposunu ilânihaye muhafaza edemeyeceğini tespit etmişti. Zira,

1. — Matematik bakımından: Öğretim yaygınlaşması eğrisi tetkik edilecek olursa, 1990 da bilcümle İngilizlerin alim olacakları neticesine varılmış!

2.— Daha ziyade psikolojik sebeplerle: Lord'a göre, alimler, imtiyazlı bir sınıf teşkil ediyor. Ancak tarihin hatırlanması gerekiyor. Aristokrasi ve Ruhban sınıflarının geçmişteki sonsuz ihtirasları, halkı isyana sevk etmiş, onları devirmişti.

İLİM, DAİMA HÜRME TE LÂYIK OLACAK MI?

Amerikan Evren İdaresi, gelişme yolunda olan ülkelerin yarısını, beslemeğe, giydiren kuşatmağa yetecek kadar gelirleri israf etmektedir. Daha önce General Eisenhower, evreni istismar eden devlet TRÖSTlerinin aşırı güçleri üzerine, vatandaşlarının dikkatini çekmişti. Lord Bowden'de kritiklerinden İngiltereyi esirgemiyordu. Büyük Britanyanın C.E.R.N. teşkilâtı emrine tahsis ettiği meblâğlar, İngiliz Üniversitelerini ziyadesile muhtaç oldukları gelirlerden yoksun etmiş, dolayısıyla son derece ilgi çekici araştırmaların yapılmasına engel olmuştu. Lord'a göre, C.E.R.N., çağımızda piramitle nazire teşkil eden yüktür ve o teşkilâtın

idarecileri, kendilerine yardımla mükellef olduğumuzu sanmaktadır. Piramitleri inşa ettirenler gibi onlar da, halk gücünün önemli kısmını tüketiyorlar. Ancak, hâlen hürmete lâayık olan İlim, daha öyle kalacak mı?

İLİM UĞRUNA HERŞEY MÜBAH MI?

Profesör Platt gibi bazı alimler, ilmin insanı bazen kaale olmadığını, ileri sürerek, bu husustan emin görünmüyorlar. A. B. Devletlerinde bir skandalın ortaya çıkmasına önayak olanlardan, atom denizaltılarının kabası addolunan Amiral Rickover de aynen öyle düşünüyor. O da, ilmi; ilimden ziyade tekniği, insanı hakir görmekte ittiham ediyor. Amerikan atom denizaltılarında, zararlı ışınlara karşı kullanılan zırhlı tabakalar kalınlığının azaltılmasının kendisinden talebedildiğini ifşa etmiştir. Denizaltıların hızını arttırmak maksadile mühendis ve askerler, ondan bunu talep etmişlerdi. Demekki insanların emniyet ve sağlığı ikinci plâna itiliyordu! Amiral Rickover, bitabi-zırh tabakalarının azaltılmasını red etmiş,fakat bu tartışmalar onu acı düşüncelere sevk etmiştir: «Biz, Rusları geçmek için, hiç kafa yormadan, olmayacak işlere girmeye daima hazırız. Yarın sabah, Rusların cehenneme bir insan gönderdikleri duyulacak olsa, aynı gün Senatoda bir komisyon toplattıracağıma ve bir Amerikalının cehenneme gönderilmesi için lüzumlu olan bütün kredileri istihsal edebileceğime inanıyorum.»

Alimlerin bu anı vicdan azabı krizleri yerinde midir? Daima mevcudiyetine şahit olduğumuz bazı münferit karamsarların evhamı mıdır? Yoksa uzun zamandan beri gizli kalmış cereyanların âniden feveranı mıdır? Bu hususta kaydedilen tepkiler henüz pek yeni olduğundan, muhasebeleri yapılamıyor. Biz bunları tefsirden kaçınarak, sadece okuyucunun dikkatine sunduk, zira bunlar önem taşıyan işaretlerdir.

Fakat ilim aleminin en yüksek kademelerindeki fikir ve prensiplerin çatışmasını daima dikkatle izlemeğe devam edeceğiz.

Cihanşümûl Tufanın

İlmî Delilleri

«La Pure Vérité'den»

(Geçen sayıdan devam)

Hatta Geisenthal (Almanya) de bile Jeologlar «bütün iklim şartlarına uygun tüm bir nebat ve hayvan karışımı» bulmuşlardır. (N. Heribert-Nillson «Synthetische Artbildung» pp. 1195-1196).

Bu tanınmış İsveçli alim bu meyanda şunları da söyler: «Bazı hallerde yapraklar tam bir tazelik içinde muhafaza edilmişlerdir» (s. 1195-1196).

Nillson, aynı zamanda da şöyle fosillerin de mükemmelen muhafaza edildiğini zikreder: «Böceklerin yumuşak tarafları, adaleleri, dış derileri, keratinleri, melanin ve lipokrom gibi boyar maddeleri, gudde-leri ve hatta sindirim sisteminin muhteviyatına varıncaya kadar birçok şey aynen muhafaza edilmişlerdir.» (S. 1195-1196).. Böceklerin bu kısımları gayet tabii olarak tefessüh etselerdi birkaç saatte tanınmıyacak bir şekle inkılâp ederlerdi.

Nasıl olur da bir sineğin cesedi, asırlar ve asırlar boyunca, birikinti kayaları arasında, bu kayaların teşekkülü boyunca muhafaza edilebilmiş olsun? Elimizdeki ilmî deliller bu böceklerin çok anî olarak gömüldüklerini ispat etmektedirler.

Burada muhtelif neviden canlıların, nebat, hayvan ve böceklerin daha kokuşmaya vakit bulamadan tufanın çamurlu sularında mahsur kalarak aynen muhafaza edildikleri kat'î bir ilmî vaki'dir. Bu arada paleontolog (fosil alimi) N. D. Newell bile şunu kabul etmek zorunda ki, Almanya'da Geisenthal'deki Eosen devri (tufan devri) tabakalarında «6000 den fazla omurgalı,

böcek, yumuşak hayvan ve hatta nebat artığı bulunmuştur». Bu ilim adamı «iyi muhafaza edilmiş, kıl, tüy ve pul emareleri bulmuştur. Bu meyanda da şunu söyler: «Böcek, suda ve karada yaşayan hayvanlar, balık ve hatta memeli hayvanların mide muhteviyatları bizlere onların yiyecek âdetleri hakkında direkt bilgi vermektedir.» (N. D. Newell «Fosil artıklarının hakikati» Paleontoloji Dergisi cilt 33 Mayıs 1959 s. 496). Evet hiç şüphe yok ki, Almanya'nın Geisenthal bölgesindeki bu hayvanlar anî bir tufanla can vermişlerdi; bunun şüphe götürür bir tarafı yoktur.

JEOLOGLAR NIÇİN HAKİKATLERİ ÖRTBAS ETMEK İSTİYORLAR?

Niçin tekâmülcü jeologlar birikinti kayalarının arasında, aynı zamandaki kara ve deniz hayvanlarının fosillerinin birarada mevcut olduklarını bilmemezlikten gelmektedirler? Sebebi bizce aşikâr olan bu durumun izahı şöyledir: Bu zevat, kendi ilmî teorilerinin alimâne izah kadrosuna girmeyen hadiseleri hasıraltı etmekte hiç bir beis görmemektedirler. Hiç şüphe yok ki, deniz hayvanlarıyla kara hayvanları aynı zamanda ölemezlerdi; bunun için ancak hareket halinde suların mevcudiyetine ihtiyaç vardı. Burada muhakkak olan cihanşümûl bir tufanın mevcudiyetini, güya alimâne mülâhazalarla, örtbas etmeye çalışmak mantıkî bir hareket olmasa gerektir. Herhalde şu husus kesindir ki, zamanımızda Nuh devrindeki gibi geniş fosil yığınlarına rastlamamaktayız.

Bütün yukarıdaki hadiseler bizlere objektif olarak Nuh tufanının ceryan ettiğini apaçık bir şekilde bildirmektedir.

FRANSA'DA FALCILAR

9 MİLYAR LİRA KAZANIYORLAR

(Geçen sayıdan devam)

2 — PARİSTE 55 ANTUANİST MABEDİ

Belçikada, XIX asrın sonlarına doğru, kendi halinde, halim selim bir madden amelesi olan Antuan Lui adındaki şahıs tarafından kurulmuş olan bu mezhep, bugün, gerek Fransa'da ve gerekse Belçika'da, onbinlerce taraftara sahiptir.

Baba Antuan (1846 - 1912) kederli ve dindar bir insandı. 1893'te ölen oğlu onu spiritizmaya sevk etmiş ve bir gün temasta bulunduğu ruhlar bir takım kudretlerin kendisinde meknuz olduğunu haber vermişler. Jemeppe-sur-Mense'de bulunan evine gelen bazı hastalara el tatbikatı ile şifa verir. Sür'atle artan şöhreti yeni bir din kurmasına yol açar. Ölümünden sonra «ana» tabirini alan karısı bu faaliyetin önderi olur. Bugün Fransa ve Belçika'da 55 ten fazla Antuanist mabedi 2000 den fazla kızkardeş ve kardeş mürit tarafından dilmektedir. Geçen yıl Borfindan her sene ziyaret ede deax şehrinde de bir mabet kuran bu kimseler, bu miksat için hususî surette kiralanmış bir tren tutarak mü-

Günümüz insanı maddenin boğucu tesirleri içinde çabalayıp durmaktadır. Vicdanın rehberliğini kabul edinceye kadar bu çabalar semeresiz olacaktır.

ritlerle birlikte oraya hareket etmişlerdir.

Ben onların oradaki mabedini ziyaret imkânını buldum.. Herkes ellerini birleştirerek dua etmekteydi. Yeşile boyanmış odanın girişinde (antuanistlerin özel rengi) hakkedilmiş bir teslis sembolü vardı; merkezde «baba» (*) nın muazam bir fotoğrafı ki, bu da koruyucu bir jestle elini ileri doğru uzatıyor ve etrafı rahmet saçıyor, «ana» onun yanında ve en sağda ise bir ağaç bulunup onun üzerinde şu ibare mevcut - tu:

«Antuanist mezhebi, KÖTÜLÜK RÜYETİ İLYAR, siyah cüppesiyle ve MÖMİNİN AĞACI». Bir ihtinoton bir sesle dua okurken onun üstünde ise bir bira der kollarını uzatarak vazda bulunur:

«Babanın tedrisatı Mesihin de tedrisatıdır ve bu asırda iman yoluyla insanlara verilmiştir. Bu, ilmin terakkilerinden istifade e-

«Planète'den»

yayılan seyyalelerden istifade ediyoruz. Bir iş yapmak için onları kullanmasını bildir. Biz hepimiz atmosfere mek lâzımdır. Kullanılan her seyyale miktarına bizde yerleşen bir madde miktarı tekâbul eder. Muayyen bir iş için ne kadar seyyale kullanırsak o kadar da madde depo ederiz. Eğer teksif olmasını bilirsek, o kadar da az seyyale kullanabileceğiz. Böylece daha az maddi olabileceğiz. Bizde madde yerine iyilik kaim olacaktır. Kendilerinde bol iyilik olan kimseler başkalarına da bunu dağıtabilir ve onların ıstıraplarını dindirebilirler... Her günkü faaliyette hasta tedavisi mühim rol oynar. Hastalar mabetlerin içinde - ki ufak, yeşil odalara alınır ve kızkardeş ve kardeşler onlara el tatbikatı ile şifa verirler.

Antuanistler, tekrar bedenlenmeye inanırlar. Bunlar iyiliksever, merhametli, mütevazı ve iyi teşkilâtlanmışlardır. Topladıkları inanılar 30.000 taraftarının gönlünden kopan mecburî olmayan teberrulardır.

(*) Baba Antuan'ın ismidir.

«MESİH» GEORGE ROUX' ÜN 5.000 MÜRİDİ VARDI

Fransada şifacıların ade-
ti doktorlardan fazladır.
Bunların arasında bazıları
Tanrı tarafından ilham al-
diklarını söylemektedirler.
Compiègne'li muslukçu Re-
né Henaux'un kendi ifade-
sine göre «hamlacının alevi
arasından Rab ona görün-
müştür.» Yüzlerce insan
hergün evinin yanında bek-
leşip durmaktadırlar. Mü-
ritlerden ikisi evin yanında
durmakta ve seyyalenin
kaybolmaması için devamlı
dua etmektedirler.

Bazı şifacılar, meselâ,
Montfavet'li George Roux
gibi kimseler, «Mesih» ol-
duklarını iddia etmişlerdir.
Avignon postahanesinde es-
ki bir mektup tasnif müfet-
tişi olan bu zat 5000 den
fazla mutaassıp müridine
kendinin «Tekrar avdet e-
den Mesih» olduğunu kabul
ettirmiştir. Son yıllarda yıl-
dızı biraz sönmekle bera-
ber, hayat hikâyesi son de-
rece enteresandır.

George Roux, 25 Aralık
1950'den beri «Mesih»tir. Şi-
facılığa başlayıp muvaffak
olduktan sonra «gizli olan
tarafını» da açığa çıkar-
mıştır: O da, ilâhî hîviye-
ti'dir!.. 1954 yılında kendisi
«âlemşumûl hıristiyan kilı-
sesini» kurarak aşağıdaki
gayeleri kendine hedef itti
haz eder: «Hıristiyanların
içtiması, ayinlerin yerine
getirilmesi ve İsa Mesihin
hakikî tedrisatının, bugün
onun yerine dünyada beden-
lenen, George Roux tarafın-
dan tedviri». Kendisi Mes-
sidor yani «Altın Mesih»

namında bir mecmua neşre-
der ve kelime oyunlarına
büyük önem vererek isminin
hecelerinden üstadlığına
hükmeder. Doktrini tama-
men insicamsızdır. Zira, İn-
cili aslına göre tashihli ka-
bul eder. Tevratı reddeder
mavî Peder gibi) yeniden
şerheder. Bu garip iddialar
bazı hüsnüniyetli Fransızla-
ve bazı temel duaları (Se-
rı kandırmıştır; bunların a-
rasında tahsilli insanlar
dahi vardır. Tedavi ettiği
birçok çocukların bakımsız-
lıktan ölümleri neticesi açıl-
an davalar onun şöhretini
arttırmaktan başka bir fay-
da temin etmemiştir. Hatta,
bu yüzden şifacıların dava-
larının bundan böyle, rek-
lâm olmasın diye, gizli gö-
rülmeleri de öngörülmüştür.

Böyle ilâhî şahsiyetler sa-
dece Fransaya has bir ha-
disedir. Meselâ, Mrs.
Eddie Baker «Christian Sci-
ence» teşkilâtının kurucusu
olup bu muazzam tasavvu-
fî (mistik) şifa teşkilâtının,
bugün dünyada, 15000 şifa
verici merkezi ve 1,5 mil-
yon azası mevcuttur. Fran-
sa'da muazzam bir propa-
gandaya rağmen mevcut a-
za gayet azdır: 10 şehre
tevzi olan 1000 âza. Chris-
tian Science (Hıristiyan il-
lim) bir kârlı iş mevzuu-
dur. Burada hem tedavi edi-
lenler, hem de şifacı nam-
zetleri ücret ödemek zorun-
dadırlar. Bunların doktrinle-
rinin, isim Hıristiyan ol-
makla beraber, pek de Hı-
ristiyanlıkla alakası yoktur:
«Kötülük ve ıstırap mevcut
değildir. Hastalık, hata ve
günah bizim muhayyilemi-

zin mahsulüldürler. Bunun
böyle olduğunu kuvvetle ik-
rar etmek, yanılmamak ve
sıhhatte olmak için gerek-
lidir.»

BÜTÜN MEMLEKET- LERDE İLÂHİ VAZİFELİ- LER!

Dünyada tezahür eden di-
ğer vazifeli namzetleri ara-
sında Fransız ziraatçisi Er-
nest Thirouin, Alman Os-
cor Bernhart ve Joseph
Weissenberg, İsviçre'de E-
mile Zehnder, Japon Ohisa-
boro Degutchi (300 000 mü-
rit). Bu arada meşhur A-
merikalı Zenci (Father Di-
vine) da sayılabilir. Fransa-
da en son Mesih 1957 de
bunu ilân eden Emile Dau-
phin'dir. Diğerleri henüz ta-
nınmamış olup bir gün her-
halde kendilerini ilân ede-
ceklerdir.

Diğer felâket habercileri
bütün Fransa'da yaygındır-
lar. Fakat en fazla Banli-
yölerde faaliyet gösterirler.
Yemek saatlerinde kapınız
çalınır; eşikte bir erkek ve-
ya bir kadın size şunu so-
rar: «Dünyanın sonu artık
gelmiştir... Şayet İsa Me-
sih size gelip de hazırlıksız
yakalanırsanız ne olacak-
tır?» Şayet onu konuşturu-
rsanız şakirt sizlere an-
cak elindeki broşürleri ver-
mek şartıyla gitmeyi kabul
edecektir.

Bu elçiler, «Yehova şahit-
leri» veya «İnsan dostları»
namıyla tanınırlar. Bugün
bu mezheplerin sade Fran-
sa'da 50 000 azası vardır.
Protestan ve Amerikan
menşeli olup kuvvetli bir
teşkilâta sahiptirler. Bir
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

«çok neşriyatına» dayanır ve çok para ile bir neşir evine de sahiptirler.

Fransadaki en dinamik teşkilât Yehova şahitleridir. Bu isim niçin? Zira, onlar İsa'nın ulûhiyeti ile hıristiyanlık teslisini kabul etmezler. Sadece göklerin Hükümdarı olan Ahdi - Cediddeki «Adil ve öcalıcı Yehova» hakimdir. Bunlar müteaddit defalar dünyanın sonunu ilân etmişlerdir. Bunun tahakkuk etmemesi onları sarsmaz! Onlar devamlı olarak «zamanın alâmetlerini» - yer sarsıntılarının artışı, met cezirler, atomik infilâklar gibi - müşahede etmektedirler.

Onların kehanetlerinin kronolojisi çok şaşırtıcıdır. 1914 - 2914 arası «Hüküm gününün bin yılıdır». İsa

dünyaya gelir. ölümler guruplarla dirilirler. Şayet İncilde bahsedilen 144.000 lik seçilmiş zümreye dahil olunmak isteniyorsa, derhal vakit geçirmeden, pişman olmak lâzımdır. Dünyanın sonu geldikten sonra bu «seçilmiş zümre» İsa ile beraber gökte hükümran olacaktır. Basit müminler dünya üzerinde ebediyyen yaşarken, zalimler ise ebediyyen yokedileceklerdir. İnsan ruhu ölümsüz değildir. Ne cehennem ne de arafat vardır. 1914 senesinden önce yapılmış olan herşey şeytanın eseridir. Bundan dolayı Yehova şahitleriyle diğer mezhepler arasındaki fark meydana çıkar. Resmî hıristiyan kilisesi ağır bir lisanla «geniş bir maskaralık» olarak vasıflandırılır. 1940

senesinde Nazizm ile dünyaya hükmetmek için bir pakt imzalamaya çalışmıştı. Bu yüzden Yahova şakirtleri üniformaya ve orduya aleyhtardılar. Askerlik yapmayı reddederler.

Bu doktrin bir sürü broğür ve el ilâniyle yayılır ve şahitlerin cesareti daima New York'daki kudretli organizasyon tarafından desteklenir. Onların neşriyat evi olan «Gözetleme Kulesi» ve ilân cemiyeti esas kitabı olan «Allah doğru olarak tanınsın» kitabından binlerce nüsha yayınlamıştır.

Bu propaganda bilhassa kuzey işçilerinde muvaffak oluyor. Son istatistiklere göre memleketimizde 15 000 Yehova şakirti mevcuttur. Bu pek çoktur.

ÇANAKKALE SERAMİK FABRİKALARI A. Ş.

TÜRKİYEDE SERAMİK SANAYİNDE
İNKİLÂP YAPAN MÜESSESEDİR

SAĞLAM — UCUZ — ZARİF — GARANTİLİ — FAYANS — İZOLÂTÖR
ELEKTROPORSELEN VESAİR SERAMİK MAMULLERİNİ

Tercih etmekle aynı zamanda memleketimizin menfaatini de
korumuş olursunuz.

Sipariş ve mübayaa için müracaat:

Tersane Cad. Kipman Han, 5 — Galata — İSTANBUL

Telgraf : Kaleseramik — İSTANBUL

Telefon : 44 76 83

(Ruh: 521)

Aynada Gördüklerimiz :

MEDENÎ SEVİYE FARKI

Salih ÖGE

Yakın zamana kadar bir toplum'un medeniyet seviyesi, o toplumun sahip bulunduğu teknik imkânlarla ölçülürdü.

Bugün?.. Eğer yanılmıyorsak bugün, bir toplumun medeniyet seviyesi daha ziyade o toplumu teşkil eden kişilerin gösterdiği «medenî seviye farkı» ile ölçülmektedir.

Medeniyet seviyesi, «medenî seviye farkı» ile ters orantılıdır.

Bir toplum ki, kişilerinde görülen «medenî seviye» gözleri ve gönülleri rahatsız edici şekilde farklılıklar gösterir. o toplumda medeniyetin anlamı henüz şuurlaşmamıştır. İsterse teknik imkânların en önemlisinin en güçlü mücidi o toplum içinden çıkmış bulunsun.

Bir şehir düşününüz ki; yaya kaldırımlarında, kibarlığına noksan gelir diye temmuz ayının kan sıcaklığında boyun bağı bile gevşetmiyen, kaba bir harekette bulunmuş olmamak için avurtlarında biriken - afedersiniz - tükürüğü mendiline bile çıkarmayıp belli etmeden yutan çelebi kişiler, dilinin ucuna gelen en galiz küfürleri pervasızca - hem de yüksek sesle - dışarı fırlatan bıçkınlarla yan yana, omuz omuza yürürler.

Pilâjlarında, mutfağında giydiği basma fistanlarla denize giren hatun kişilere karşılık, vitrinde gördüğü tek parçalı mayolar için «Demode oldu bunlar» diye dudak kıvrıran bikinili hamfendilerin hangisinin çoğunluğu teşkil ettiğini göz kararıyla kestirmekte güçlük çekilir.

O şehrin medeniyet dersinden alacağı not koskocaman bir sıfır olacaktır. Tâ ki, misafirini şortla karşılayan «modern» (!) aile reisinin ayağındaki şortu çıkartıp, piknikte pijama ile voleybol oynayan spor sever'e (!) giydirinceye kadar.

Bir okul düşününüz ki; orada, lâubalilik olmasın diye ellerini pantolonunun cebine soktuğu hiçgörülmeyen, ciddiyeti bozulmasın diye ceketinin düğmesini hiç çözmeyen bir okul müdürüne karşılık, ağzındaki kirli sakızı balon yaparak çatlata çatlata okulun koridorunda «Ça-Ça» yapan bir bayan öğretmen var.

O okulun dersanelerinde isterse medeniyetin en güçlü araçlarıyla deneyler, dersler yapılsın, o okulun öğrencisi medeniyet dersinden şimdilik büünlemeye kalmaya

mahkûm olur. Tâ ki, hocânım sakızını kimseye göstermeden çıkartıp mendiline, gönlündeki «Ça-Ça» arzusunu da kendi evine veya bir çğence yerine saklamasını öğreninceye kadar.

Bakınız, şu acenta binasının double camları arkasındaki en son model otomobiller, hayretten faltaşı gibi açılmış gözlerle, sinema bileti karaborsacılarının pazar haline getirdikleri caddeyi gözetliyorlar.

Hölivud yıldızlarına bile taş çıkartacak kadar şık giyinmiş hanımlar vitrin seyretmek bahanesile camlarda kendilerini süzedursunlar, isterseniz biz aynamızı, şöyle en yakın bir kenar mahalleye göre ayar edelim. Eğer, siyah feracesi içinde sakladığı körpe bir bebeği, merhametinizi celbetmek için kucağınıza koyuvercekmiş gibi uzatan sefil ve perişan kıyafetli bir dilenci kadın görüş açınızı kapatmazsa.

İşte; kirden simsiyah olmuş çıplak ayaklarla, bina çöküntülerinin kiremit kırıntıları arasında sakınmadan koşturan çocukların «007 Ceymis Bond» oyunu oynadıkları şu sokak, şehrin, medeniyet nimetlerinin en çoğunu sinesinde barındıran semtinin burnu dibindedir. O kadar burnu dibinde ki; uykunun en derin saatlarında buradan fırlatılan sarhoş nâraları, yolun üstündeki polis karakollarının üstünden dalgalana dalgalana geniş salonlu apartmanların duvarlarında aks-i seda yapar.

Geniş salonlu apartmanlar dedi; her biri betondan bir medeniyet maskesine bürünmüş olan bu apartmanların da içi ile dışı arasındaki medeniyet anlayışı büyük farklılıklar gösterir; içleri en modern temizlik araçları ile temizlenen bu bina azmanlarının dış kapıları önündeki çöp koymağa mahsus kırık portakal sandıklarının her biri, mahallenin kedi ve köpekleri ile belediyeye meydan okuyan kara sinckler için mükemmel birer «medar-ı mâişet» yuvalarıdır. Mevsim, kavun - karpuz mevsimi ise, muhit'in yahnayak «hane-i berduşları» da hararet söndürmek üzere kabuk kemirmek için bu yuvaları sık sık ziyaret ederler.

Dünyanın sayılı ticaret merkezlerinden bir liman şehri düşününüz ki; dört yakan gelen, içinde çeşitli medeniyet araçlarının bulunduğu üçyüz kiloluk - evet mübalağasız üçyüz kiloluk - sandıklar, gümb-

(Devamı 35.sayfada)

Tekâmül

ve

Realiteleri

Yazan: Ergün ARIKDAL

(Geçen sayıdan devam)

— YEDİNCİ KISIM —

Vicdan sezgisi, insanı his ile vicdan realiteleri arasındaki şuurlu bütünlüğüne ulaştırarak bakımından çok önemli bir köprü vazifesini görür. Sezginin ışığında yol kat etmek zordur, fakat semerelidir. Dış realitede, ucuz duygular, sevgiler ve tatminler bodur. Spiritizma yolu ucuzu değil pahalı olanı satmaktadır. Öyleki kendi öz benliğimizden fedakârlık yapmamız, kendimizi harcamamız bahasına bize değerli bilgiler vermektedir.

Mukaddes topraklara geldiği zaman, Hz. Musa'ya ayaklarının tozunu silkelemesi emredilmişti. Bundan şunu anlıyoruz: Tekâmülde kat edilen her safhanın bir vasıtası, her vasıtanın bırakılması mecburi olan bir mekânı vardır. İnsan ruhunun tekâmül merhalelerini kat edebilmesi vasıtanın fonksiyonu ile ilişkindir. Vasıta vasıta kalmalıdır. Bir merhaleden diğerine geçerken, geçmiş merhalenin yükü ile yeni merhaleye sıçramak mümkün değildir. Herşeyden evvel bilgi ve tesir farkları mevcuttur. Böylece İnsanoğlu His'den, Nefsaniyetten kurtulup - önce iyice tatmin olduktan sonra - vicdanın tesirlerine baş egecek onun salim ve doğru ipine sıkı sıkıya yapışacak, kendi kurtuluşunu daha yüksek ruhsal tesirlerde, açık bilgilerde bulacaktır.

İnsanlık için tek çıkar yol, vicdanın sesiyle bulunan yoldur.

Vicdanî yaşayışın insanın ulaşabileceği nihai bir gaye olacağı, hakkında, altı sayı-

dır, sizlere duygu ve gözlemlerimizi aktarmağa çalıştık. Yaşayışımızın en büyük amacı vicdan tatbikatı yaparak tekâmülün bir merhalesini tamamlamaktır. Bu tamamlanan merhalenni insanı yeni bir merhaleye sevkedeceği neticesi, tekâmülün kesiksiz ve yükseltici karakterinden dolayı normal olarak belirmektedir.

Bu yeni merhale VAZİFE BİLGİSİ SEZGİSİ, kısaca vazife sezgisidir. Bu merhalenin varlıkları gerçekten nadir varlıklardır. Onlar bu durumlarının kapsamını idrak edemezler; bundan dolayı vazife sezgisi ismini vermekteyiz. Vazife sezgisinden vazife bilgisine geçiş açık bir idrak neticesinde meydana gelecektir. O zaman ne yaptığını, neden yaptığını, hangi emel ve amaç ile var olduğunu idrak eden bir kimse artık vazife bilgisine sahip bir beşer niteliğine girmiştir.

Bizleri tebligatı ile besleyen ruhsal plânların izahatına göre: vazifenin % 100 idraki ve aynı nispette alınması bedenli iken mümkün değildir. Varlığın vazife sahasındaki başarısı için % 10'luk pek büyük bir cehit payı mevcuttur. Vazifeli doğan varlık vardır; fakat bu, vazifeyi tamamlayacak demek değildir. Vazifenin tamamlanması varlığın yüksek cehtine bağlıdır. Gerekirse bu vazife bir diğer varlığa da gördürülebilir. Bir bakıma vazife, bedenli iken hak edilen bir rahmettir. Bunun örneklerini, peygamberler tarihinde, bu vazifeli varlıkların sıkıntılarını, aksamalarını ve aldıkları ihtarları tetkik etmek suretiyle bulabiliriz.

Konumuzu biraz gerilere dönerek inceleyelim ve bitirelim.

Gördük ki, bütün varlıklar birbirlerine yardım etmektedirler. Bilerek veya bilmeden, vasıtalı veya vasıtasız bu dayanışma işi esassal bir tekâmül mekanizması olmaktadır. Buna mecburiyet de diyebiliriz. Bu mecburiyet tekâmül safhaları ile çeşitli değerler almaktadır. Nefsaniyet safhasında, bütün davranış ve düşünceler yalnız şahsî menfaat endişeleri üzerinde toplanmıştır.

Ben'likle başlayıp ben'likle son bulan fiil ve hareketler bir mecburiyetin yerine getirilişidir. Varlık kendini izlerken bir takım idrakli ve şuurlu durumlar yaşar; alâ, fakat bir diğerinin hayat hakkında da ezip geçmekten çekinmez. Nefsaniyet içinde şuurlanmak, idraklenmek otomatik yaşayışın dışına çıkılabildiği ölçüde başarılabilir. tedir.

Vicdan safhasında mecburiyet halinde gözüken icablar, sorumluluk ve yükümlülük halini alırlar. Öyleki vicdan safhasında bulunan kimsenin kendi çerçevesine karşı tayin ve takdir edilmiş bir sorumluluğu var olmuştur. Vicdanda yer bulan bu sorumluluk artık vazife olmak yolundadır. Fedakârlık duygusundan kurtulmuş bir benlik işlerini hizmet amacı ile görmeğe başlayacaktır.

İnsan fedakârlık yaptığını, hareketlerinin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe, ben'lik realitesinden ayrılmış sayılamaz. Ne zamanki bütün benliği ile yaptığı hareketlerden ne maddî ve ne de mânevî bir sonuç beklemez; bunların kendi tekâmülüne yarayışlı davranışlar olduğu düşüncesine bağlanmaz ise, o zaman insan bir vazife sezgisi içinde hareket ediyor demektir.

Yapılan hareketin «gerekli» olduğu için yapılması, borç olduğu için yapılması gibi bir anlayış ve duyuş içinde bulunmak «vazife sezgisi» ne götürücü ilk adımları atmak olacaktır. Gereklilik anlayışının beslenip dal, budak saldığı yer vicdandır.

Hayatın her safhasında, muhtelif biçim ve niteliklere bürünmüş sayısız vazife icapları vardır. Varlık bu türlü vazife icaplarını kendi şahsiyetinin yahut en fazla aile çevresinin sınırları içinde yerine getirmeyi başarmaktadır. Hatta diyebiliriz ki, insanlığımız öyle problemler içinde bunaltıp kalmaktadır ki, en küçük icabları bile yerine getirirken tam not alamamaktadır.

Çoğu insanlar (İlâhi İrade kanunlarının neticeleri) kalın bir perde arkasında, his ve vicdan sezgisi içinde gizli kalmakta-

dır. Dolaylı şekilde gerçekleşir. Vazife sezgisi duygusu yok gibidir.

Vicdanen gelişmiş kimselerde sorumluluğun tayin ve takdir edilmesi oranında, bir kısım fiil ve hareketlerin maksatlı yapıldığı görülür. Burada şuur açıklığı gelişme yolundadır. Vazife sezgisinin kudretli etkilerine kendini bırakmağa hazırlanan bir iman hazırlığı mevcuttur. Buradaki saik, vicdan sesiyle ortaya çıkan bazı bilgilerdir. Bunlar varlığın fehim kudretiyle beraber içinde bulunduğu dolu bir imanın hazırladığı ruh kudretinin neticesidir.

Gören ve anlayan akıl için vazife hüviyetini gösteren fiiller müşahede edilebiliyor; fakat, acaba fiilin sahibi bu durumun farkında mıdır? Toplumsal ve kişisel bazı icapların itiş ve zorlayışı altında kapalı şuurla hareket ediliyor. İnsancıl duygular, hayatsal zorunlar otomatik bir çalışmaya doğru insanı yöneltiyor.

Fonksiyoner dediğimiz bir kısım insanlar var. Bunlar açık, seçik ve kapsam derecesi geniş olmayan bilgilerle yüklüdürler. Kuvvetli imanları, şaşmaz sezgileri mevcuttur. Memuriyetlerinin icablarına sıkı sıkıya bağlıdırlar. Beşeri ve hayati zaruretlerin baskısı altında olmakla beraber, hayatın maddî ve ruhsal faaliyetlerini birbirinden ayırt etmişlerdir. Vicdan sesi ile makûl olan icapları meczetmek gayretleri içinde, başarılıdır

Herbiri bir kuyruklu yıldız gibi gelip geçen, idrakli ve şuurlu faaliyetlerin sahibi olan varlıklar da var olsa gerek. Onların bu durumu beden dışında malik oldukları kudret ve bilgileri ile ilgilidir. Bedenin kaba hüviyeti yüzde yüz tam bir idrakkin doğmasına engel ise de, bu varlıklar his ve vicdan realitelerini aşmış kimselerdir. Hayatlarının akışı kendileri için değil, insanlığa hizmet yolunda gelip geçmiştir.

Yaşayışlarının hızı, temposu, prensipler dahilinde, adeta insanüstü bir teşir altında olagelmıştır. Bu kimseler için:

«Vazife, ef'âl ve harekâtın gayesidir; bu gaye ise İlâhi İrade kanunlarının icaplarına göre tahakkuk edecek tecelliyatı hazırlamaktır.»

SON

uflatıp Lee'nin rüyasındaki gibi cereyan etti ve adalet Bakanı onun ölüm cezasını mücbbet hapse tahvil etti.

Nasıl olur da, gelecekte haber veren rüyalar, hakikaten daha canlı olarak te - cessüm eder? Onlar sisli arka planda cereyan eden alışılmış olan, önemsiz tablolar dan çok farklı tecelli ediyor. Ekser ahval - de, rüyanın bıraktığı hatıra okadar canlı ve etkilidir ki, haber verdiği olay, kıyasen sanki soluk kalır.

22 haziran 1922 de, Mareşal Sör Henry Wilson, Londrada, İrlanda milliyetçileri ta - rafından katledilmişti. On gün önce, Wil - son'un bir bayan arkadaşı, Leydi London - derry, şehir dışında, bir köşkün önünde, o - nu iki kişinin öldürdüğünü rüyasında gör - müştü. Ertesi sabah, rüyasını iki kinseye nakletti. Cinayetin bütün teferruatı aynen uymaktaydı, ancak Londrada cereyan et - mişti.

Diğer bir gelecekte haber verme ola - yı, Avam Kamarasından Başvekil Spencer Perceval'ın 11 mayıs 1812 de katli olmuş tur.

Takriben dokuz gün önce, John Wil - liams isimli biri, bu cinayeti, bütün de - taylarıyla rüyasında görmüştü. O gece, aynı rüya üç kere tekrarlandı ve John Williams müteakip günlerde, hiç çekinme - den rüyasını önüne gelene anlattı. İşin en dikkati çeken tarafı, Williams'ın Perceval'ı tanımamasıydı. Rüyasında bir şahıs, ona, Başbakanın Perceval olduğunu söylediğin - den, onu tanıması!

Ölümler, korkunç kazalar, her türlü a - fetler, gelecekte haber veren rüyaların %45 ine konu teşkil eder. Bu rüyaların bir çoğu, insanın kanını donduran hakikî kor - kunç hikâyelerdir.

BİR SÜRÜ YOL

A. B. D. Cumhurbaşkanı Lincoln, katlinden bir kaç gün evvel, insanların hıçkırıklarını, odadan odaya kimseye rast lamadan dolaştığını ve kendi cesedinin bü - yük tezyinatla yerde yattığını rüyasında görür. Bir çok şahit, bu acaip rüyayı on - dan dinlemiş ve etkisinden kurtulamamış - tı...

Ben, bu rüyaların takriben %45 inin ölüm, korkunç bir kaza veya herhangi bir afete konu teşkil ettiğini söyledim; buna mukabil %45 i de o kadar basit, banal o - laylardır ki bize bunları yazanlar özür di - lemektedirler.

Bir adam, arabasile bir oğlanı ezdiğini rüyasında görür. Bir kaç hafta sonra bir şchirden geçtiği esnada bir oğlana çarpma - mak için, anı bir fren yapmak zorunda ka - lır. «Arabadan fırladım ve oğlanın rüyam - daki yavru olduğunu gördüm!»

Bu itibarla, bu rüyaların %90 ı bu iki aşırı gruba aittir. Anı ölümler ve korkunç kazalar, geçici olarak görünen plajlar, si - yah beyaz kahvehanede mavi elbiseli in - sanlar ve saireyi tâkip eder. Ve bu keyfi - yet o kadar şaşırtıcıdır ki, konunun üzerine eğilmemiz gerekiyor.

Bu kabil rüyaları en ziyade kadınlar görmektedir. Bunlardan 2/3 evli ve çocuk sahibidir. Onların rüyasına daha ziyade bir âşık, bir koca, doğan çocuğun girmesi bek - lenirdi. Fakat böyle şeylere pek rastlanm - mıyor. Aynı şekilde, seksüel bakımdan müs - pet tecrübeler de noksandır. Ne balayına, ne de romantik firarlara rastlanmıyor.. Erkeklerle gelince, şaşılacak olan husus, onlar seksüel maceralarından bahsetmek - ten kaçınmış değillerdi, ancak mesleklerle ilgili rüya görmüyorlar. Ekseriyet itibari - le erkekler terfih, yeni mesuliyetler, mes - lekdaşlarıyla münasebetleriyle ilgilenirler ise de, gelecekte haber veren rüyalarında bunlara rastlanmaz.

Keyfiyet şaşırtıcıdır.

Mesele şudur: Gelecekte haber veren rüya, bizim ortalama ilgilerimizi hiç akset - tirmez; önsezi mevcuttur, bu mektupları almadan önce de bundan şüphe etmiyordum, ancak acaip sınırlar içinde ortaya çı - kıyor. Bizim özel olarak önceden bilmek istemediğimiz hususları bize haber veriyor. Bazan bir facia, bazan önemsiz bir olay; acele olarak çözmemiz gereken bir prob - lemi ise ender olarak bize bildiriyor.

Gelecek, sanki gecenin esrarı içinde, arada sırada aralıklanan sis perdesi arka - sında gizli bir yol veya yollar şebekesiy - miş gibi...

Stalin Beni Çağırtdı

(9. Sayfadan devam)

nüshasını saklarım. Ünlü sovyet pilotu K. Kolarev, benim uçağımla nasıl altı . Alman uçağını düşürdüğü - nü anlatır. Dergi, aynı za - manda, bana uçağın teslimi merasiminde, hiç de hakkım olmayan Profesör unvanını yakıştırmıştı!

Bu, başarılarımın zir - vesini olmuştu. Ben daha baş - ka, sansasyonel anlar da yaşadım. Örneğin, 1942 den itibaren, Taşkent'de Tolstoi ile buluşmalarımız. Aleksis Tolstoi'yun evi toplantı ve yüksek kültür merkezi idi. Her zaman onbeş kişi olu - yorduk. Aramıza çoğun - lukla, Maksim Gorki'nin eşi ile, bir çok yazar katılıyor - du. Ben insanları çok seve - rim. Temsillerimde asla boş yer kalmaz ve ben çabuk ahbab edinirim. Ancak âlim - lerle ilişkilerim kolay ol - maz. Onlardan çoğu temsil - lerime gelir ve kontrol işle - rini kabul eder. Fakat tabi - at üstü olayları meydana getirdiğim zaman, onlar bunları - hakkıyla izah et - mekten aciz kalırlar! Za - manında, bilinen inadı yü - zünden, Stalin, Wolf Mes - sing mucizesinin izahını Rus ya Ünlüler Akademisinden daima talep ederdi. Bir çok çabadan sonra, bir psikolo - ji uzmanı olan M. G. Jaros - hevsky, bu enstitünün pro - fesörlerinden Petrushevsky' - nin de tasdik ettiği bir me - tin karaladı.

Bu yazıya göre, hassa-

larımın tabiat üstü tarafı yokmuş. Felsefe enstitüsü - nün kanısına göre, fikirleri - ni okuduğum kimselerin yüz ve vücutlarındaki en ufak ve şuursuz hareket değişik - liğini bile kaydedebiliyor - muşum. Bu metine göre, «dialektik materyalizma» nın göz kamaştırıcı ışığı, bâtil düşünceleri silip sü - pürmüş oluyor!

Bu ünlü profesör, ne duvarların ötesinden fikir - leri okuyabilmemi izah ede - bilirlen, ne de tek kelime sarf etmeden, insanlara ira - demi kabul ettirmemi. Bu itibarla, benim de bu konu - da ne düşündüğümün açık - lanması gerekir sanırım! Evveleminde, lâik olduğum - u ifade edeyim; bu dün - yada her olayın izahı oldu - ğuna kesin olarak inanırım ve rasyonel çalışan dima - ğın ve iradenin yapamıya - cağı az iş olduğu kanısın - dayım. Bendeki hassaslar herkeste mevcuttur. Fakat, ekseriya, bunlar kullanıl - maz. Bunların arzımıza has maddi menşei olduğuna e - minim. Asıl tetkik edilmesi icap eden cihet, benim bu mertebeye nasıl eriştiğim olmalıdır. Bunun için biraz kendi hayatımdan bahset - mem faydalı olacaktır. Ben, 10.9.1899 da Varşova'da, musevi bir ailenin ferdi o - larak doğdum. Büyük ya - zarlar, bütün fakirliği ve mistik ruhunu tahlil ederek bu ufak musevi kasabası hakkında yazdılar, ben on-

ları taklit edecek değilim. Ailemin bütün efradı, Maï - danek kampında, naziler ta - rafından imha edildi. Elim - de tek bir resim bile yok - tur.

GAM'DA, TREN KONTRO - LÖRÜNE BİLET YERİNE GAZETEMİ UZATTIM

Biz çılgınca mistik ru - ha sahiptik! Hafızam aşırı ve illetli derecede gelişmiş olduğundan, otomatik ola - rak her şeyi kaybeder; bu itibarla, «Talmud» un uzun kısımlarını genç yaşımdan beri ezbere okuyunca, ünüm arttı. Babam, bu durumda, beni musevi seminerine gön - derip ilâhiyattan mezun ve haham olmamı istiyordu. Benim ise asla böyle bir ar - zum yoktu. İşte o sıralarda bir şafak vakti, muazzam ve karanlık bir hayalet kar - şıma dikildi ve bana, «Oğ - lum, Havraya rahip okulu - na git» dedi! Ben de o emri yerine getirdim. Ancak, bir gün okuldan habersiz ola - rak eve dönünce, hayaletin çay içmekte olduğunu gör - miyeyim mi? Bu senaryo, babamın tertibi imiş! Bu - nun üzerimde etkisi korkunç oldu! O andan itibaren, ba - na yalan söylendiğine ka - rar verdim, ne Allaha, ne dine kıymet veremez oldum! Lâikliğim devam ediyor. İşte o zaman bir cinayet iş - ledim! İsrâele gidebilmek için Siyonistlerin içinde pa - ralarını biriktirdikleri kum - barayı parçaladım. Onbir yaşında idim. Kumbarada 9

«Pekâlâ delikanlı» dedi kontrolör «iki saat sonra Berlinde olacağız.»

Ben, orada komilik ve kundura boyacılığı ettim. Ekseriya yiyecek bir şey bulamazdım; bir gün açlıktan bayılmışım. Beni kaldırmışlar; kalbim durmuş, nefesim kesilmiş ve vücudum tamamen buz kesilmiş; morga kaldırılmışım. Orada, bir tıbbiyeli, kalbimin arada sırada hafifçe attığını fark etmiş. O zaman, iki ruh doktoru, Profesör Abel ve Smith tarafından sıkıca müşahedeye alınmışım. Onlar bana, hassalarımı izah ettiler, ben de geçim yolunu bulur gibi oldum: Bir panayırda, camdan tabut içinde, ölü taklidi yapıyordum! Dehşetli üşümekle beraber, seans başına 5 markı cebe indiriyordum.

EINSTEIN, FREUD VE GANDHI İLE TANIŞTIM

1915 de beni ünlü «Bush» sirkine satıverdiler. Orada çok para yapmağa başladun; kültürümün artmasına da vesile oldu. Büyük mütefekkirlerin cazibesine kapıldım. Einstein ile buluştuk, ona karşı insiyakî olarak sonsuz hayranlık hissi duydum. Freud'la karşılaştık, onunla birkaç telepati tecrübesi yaptık. 1921 de Polonyalılar beni bir yıl

için askere aldılar. Fakat bu iş devam etmedi zira ben tasavvur olunamıyacak kadar kötü askerdim. Sonra seyahatlara çıktım. Riga'da, gözlerim örtülü olarak otomobil kullandım. Araba idare edemem, fakat yanımda oturan şahıs bana telepati ile emirler veriyordu. Binlerce kişi olaya şahit oldu ve resimler çekildi. Sonra, dünya çapında şöretim arttı, seyahat ettim. Hatıramdan silinmeyen karşılaşmalardan biri, Gandhi ile oldu. O, aşırı derecede dalga neşreden bir telepat idi. İlk karşılaşmamız esnasında, o bana, bir masa üzerinde duran flütü almamı ve üçüncü bir şahısa vermemi, zihninden emretti. Ben bunu yaptım ama, kimse hayret etmedi. Hindistan'dan geçerken, yogi'leri tetkik etmek fırsatını kaçırmadım. Onlar, bedenlerini kontrol hususunda çok yüksek mertebeye erişmişler Onları taklit etmek için elimden geleni yaptım, fakat tamamen başaramadım. Onlar haftalarca vücutlarını «katalepsi» durumuna sokabiliyor; ben ise bunu ancak üç gün devam ettirebildim. Onlar fasılasız idman yapar ve şayanı hayret neticeler elde ederler; bu işte ne hile, ne şarlatanlık, ne de tabiat üstü vasıflar vardır. Büyük sabır ve aşırı enerji bu sonuçların izahıdır.

ÖZEL HAFİYELİK DE ETTİM

Sonra Polonyaya döndüm ve özel yazıhane aç

tım. Ekseriya şahsi meseleleri çözmeme talep ederlerdi. Bunlardan birini anlatayım: Çok asil bir aile, ez-cümle Czatroyski'ler, bir hırsızlık olayını tetkik etmemi istediler. Asırlardan beri ailenin mülkiyetinde olan, pırlantalarla süslü bir iğne, kaybolmuştu. Bu mücevherin kıymeti şaşılacak derecede yüksekti: 800.000.-1965 fransız frangı! Aile reisi kont Czartoryski, beni özel uçağıyla celbettirdi.. Resmî polis aciz kalmıştı.. Ben onun son ümidiydim.

Kont beni, portresini yapmak üzere gelen ressam olarak takdim etti. Ben de, aile ve hizmetkârlarla tanışmış oldum. Fakat en ufak bir şüpheyi uyandıracak durunla karşılaşmadım. Mahaza, 11 yaşlarında, kendisinden bana hiçbir mevce ulaşmayan basit bir oğlan dikkatimi çekti. Bir tecrübe yapmak istedim. Onu odama davet edip, beceriksizce portresini çizmeğe başladım; sonra cebimden altın saatimi çıkardım, masanın üzerine bırakıp, odayı terk ettim. Genç oğlan saati salladı, ağzına götürüp emdi ve saati götürdü.. Onun peşinden gittim. Büyük hol'e geldik; çok çevik bir şekilde içi doldurulmuş olan bir kocaman ayı'ya tırmandı. Altın saatimi, hayvanın ağzından içeriye kayarken parıldıyordu. Ayının karnı deşildi. Gimmüş kaşıklar ve sürahi kapakları arasında, saatimle kontün mücevheri bulunuyordu..

(Devamı var)

Gençler enerjilerini kullanamıyor

(11. sayfadan devam)

gibi, bir korkusuzluk, bir kabadayılık gösterisi, bir erkeklik alâmeti sayılmaktadır.

Bu zümreye dahil olan gençler ki, —maalesef sayıları gün geçtikçe artmaktadır— başlarına gelen her türlü kazadan ibret alacakları yerde, kendilerinin «cesur kişi» olduklarını ispat edecek yeni maceralar ve maalesef şiddet suçları işlemektedirler: silâhlı çarpışmalar, tahripkârlık, hırsızlık, isyan ve çeşitli Ku Klux Klan barbarlıkları gibi daha hakiki oyunlara gitmektedirler.

Kanunî müeyyideler, bu tip vak'aların ardını kesmemektedir. O halde, buna nasıl bir çare gerekmektedir? Yine Sir Williams James'in bahsettiği «harbe muadil moral eğitim» sözünden çıkaracağımız manadan hareket edebiliriz. Sir James şöyle düşünmüş olabilir: «Bütün genç nesli tabiatla savaş ettirebiliriz, şöyle ki, onların bir kaç senelerini ağır ve tehlikeli işlerde: maden ve kömür ocaklarında, gemilerde kazan altına kömür atma, aralık ayında balık avına göndermek, yol ve tünel açma işlerinde kullanarak mecburî servislere sevkedilmedirler.

Fakat bu reçeteyi şimdi tatbik etmek imkânsızlaştı; bütün tehlikeli ve fizikî kuvvete ihtiyaç gösteren işler, motör kuvvetine tebdil edilmişler ve iptal olmuşlardır.

Bununla beraber Sir James'in fikri, bizim için daima bir hareket noktası olabilir. Gençlerden teşkil edilecek sulh orduları, fedakârlık gerektiren sosyal işlerde, fakirlikle mücadele programlarında vazifeye sürülebilirler. Yoksa, her an parlamaya hazır bu kuvvetleri yazı masalarının başlarında tutmaya zorlarsak, birbirinden kötü durumları karşılamaya hazır olalım.

Hepimiz, bilhassa iş adamlarımız, sosyologlarımız ve politika adamlarımız, daha fazla gayret, maharet ve para sarfederek bu şiddete çare aramalıdır.

Bir çare de kolej adetlerini iki misline çıkarmak olmalıdır.

Acaba, şimdiye kadar hangi üniversite, inşa edilirken bu inşaatında müstakbel talebelerini çalıştırmayı düşünmüştür?

Belki de bedenen müsait olan her talebe, iş kamplarında hiç olmazsa altı ay marangozluk veya tuğlacı olarak çalıştıktan sonra sınıflara alınabilmeleri de uygun olabilir.

Sir James'in, bu her derde deva fikrini değerlendirip ve projelerimizi düzenleyebilirsek onların denenmeğe değer olduklarını anlamakta gecikmeyiz.

Acaba bu yazarın hal çaresi diye ortaya koyduğu tez, yegâne çıkar yol mudur? Burada bahsedilen gençlik adeta şursuz hayvan sürülerine benzetilmektedir. Kaba enerjinin deşarj edilmesi ile bir moral eğitimi sağlamak mümkün müdür?

Moral eğitimi fizik kuvvetin daha derinlerinde aramak lâzım gelmez mi? Moral eğitime haiz olmak her türlü hareketleri kontrol edebilme gücüne haiz olmak demektir. Bu sebeple denilmiştir ki, en büyük savaş, insanın kendi kendine açtığı savaştır, en büyük zafer de onu kazanmaktır.

Bu gençler, dağ başlarında bulunan sürüler değildir. İçimizdedirler. Onların sorumluluğunu aileler, cemiyetler ve devletler üzerlerine almışlardır. Her şeyden evvel bu sorumluluğu duyan otoriteleri teşkil eden fertler kendi değer ölçülerini gözden geçirmelidirler.

Çocuklarımıza, sitayişle kimlerden bahsederiz? Onları hangi tip masallarla büyütüyoruz? Hangi kitapları okutuyor, hangi filmleri görmelerine müsaade ediyoruz? Ellere verdiğimiz oyuncaklar nelerdir? Maddi olduğu kadar manevi yönde de inkişafında ne yapabiliyoruz? En mühimi, onlara matluba uygun bir misal teşkil edebiliyor muyuz?

Bir zamanlar cidden çok mühim ad-
dedilen anıları ileri bir görüşle, devre uy-
madığı gerekçesiyle, genç dimağlara aşıla-
mağa çalışalım. Onların hayatı geç-
mişten daha başka bir düzen içinde geç-
ecektir. Fiziki kuvvet artık maziye karış-
mıştır. Onun yerini çok daha mütekâmil
bir güç kazanmıştır o da şuurdur.

Çağlar arasında, değer ölçülerinde de
değişmeler olmaktadır; dünün savaşçı bir
genci bu gün bir icat peşindedir, doktor-
dur, mühendistir, güzel sanatların bir ko-
lunda meşguldür, memurdur veya bir sa-
natkârdır.

Eğitim otoriteleri zamanımıza uygun
bir eğitim tarzına girmelidirler, zaman ak-
ışını ve ona paralel olarak inkişaf eden
bir ihtiyacı karşılayıcı tedbirleri göz önün-
de tutarak eğitim programlarını ayarlama-
lıdır. Bunun yanı sıra cemiyetler ve
aileler, bu babda bir hareketle kendi komp-
lekslerini gençlerde tecelli ettirmek heve-
sine kapılmamalıdır.

Bu arada dini otoritelere de büyük so-
rumluluklar düşmektedir. Bilhassa mem-
leketimizde daha çok arapça olarak kıraat
edilen KUR'AN, mantıken düşünülürse, ul-
vi, hoş bir sâdadan ileri gitmemektedir.
Toplumun çoğu bununla tatmin olmakta
(veya tatmin ettirilmektedir) ve maalesef
kendi Kitabını anhyamamaktadır. KUR'-
AN'ın Türkiyede türkçe okunması fikrini
benimsemeyen din saikleri ellerini vicdan-
larına koyarak dilsünmelidirler ve sade-
ce kendi tefsirlerini ve oradan hareketle
kendi vaazlarını kabul ettirmek gibi bir ha-
tada bulunmakta ısrar etmemelidirler.

İnsanlar değişik realiteler içinde bu-
lunmaktadır. Bu bakımdan birinin tefsirinin
bir diğesine uymaması gayet normaldir.

Medeni Seviye

(27. sayfadan devam)

riik ambarlarından tüccar depolarına, üç-
yüz sene evvelki usûllerle, iki büklüm ol-
muş insanların sırtında taşınır.

İsterse bu şehir, ticaret dünyasının en
büyük merkezi sayılsın, medeniyetin mer-
kezine en uzak bir çemberin üzerindedir
henüz. Ta ki, hamalının sırtındaki semeri
fırlatıp atıncaya kadar.

Bu Kutsi Kaynaktan herkes kendi nasibi-
ni kendi anlayışına göre bulup çıkartacak
ve tatbik edecektir. Kur'an için «her dev-
rin kitabı» denilmesindeki hikmet budur.
«O öyle bir kaynaktır ki, herkes kendi ka-
bına göre alacaktır.»

Anadolu gazetelerinin birinde şöyle
bir yazı dikkatimi çekti: «Gazap ayetleri
ile islam toplumu korkutulmak istenmek-
tedir, bu, dini inançların sarsılmasına se-
hep oluyor» denmektedir. Bu misalden de ne
kadar yanlış bir yolda bulunulduğunu gör-
mekteyiz.

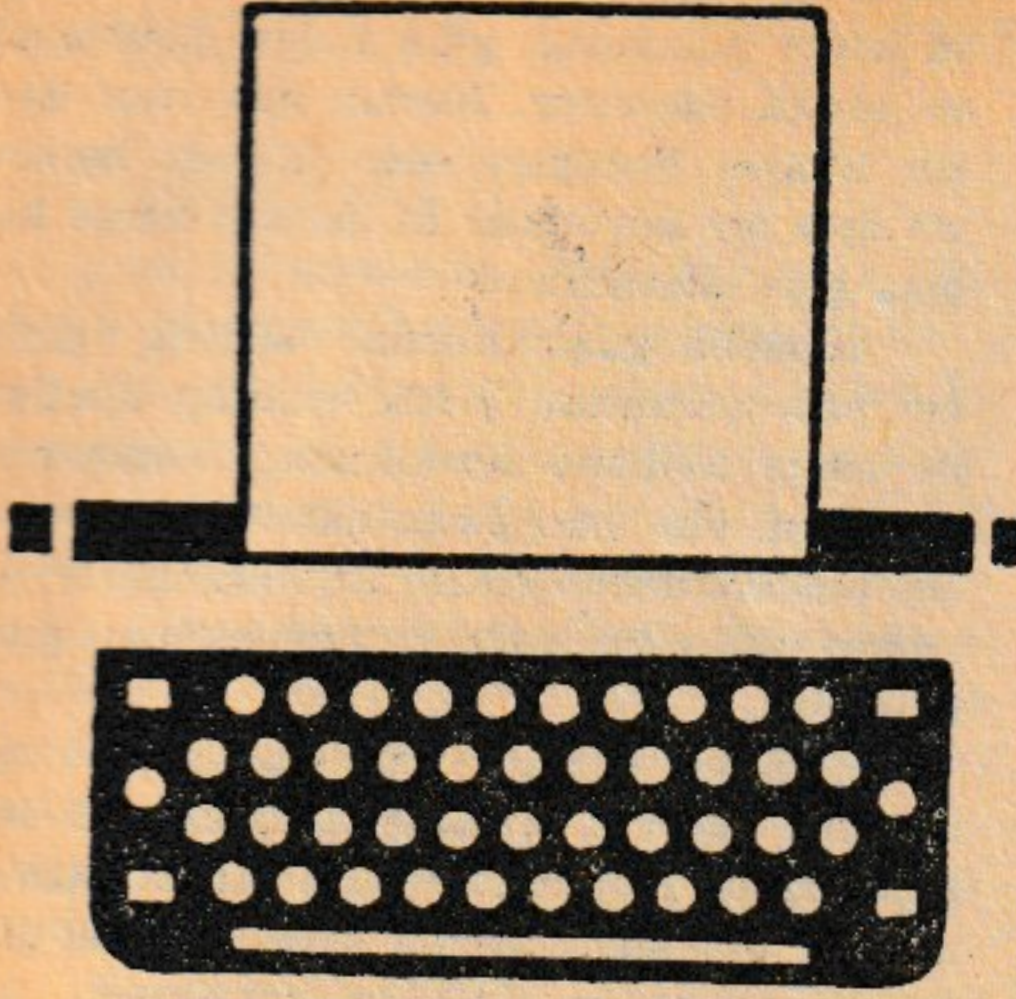
Bilhassa İslâmda dinî otorite diye bir
bir sınıf mevcut olmadığını, taassubun bir
beşer zaafı olduğunu teslim etmek lâzun-
dur. Bu din adamlarımız eğer bir mes'uli-
yet duyuyorlarsa, türkçe konuşulan bu
memlekette Kur'anın yalnız türkçe okutul-
masına ve Türkçeye tercüme edilmiş Kur'-
anın çok ucuz bir şekilde satılmasına ön a-
yak olmalıdırlar. Ki, her eve bir Kur'an gi-
rebilsin. Kitap sahibi kitabını okuyabil-
sin.

Din, taassup mevzuu olmaktan çıkarıl-
malıdır, gençlerimizi bu yegâne feyz / kay-
nağından rahatça istifade etmelerine fir-
sat verilmelidir, onlar iyi işler işlemeye
namzet vicdan sezgisi içindedirler ve daha
ötelere, derece derece geçebilirler, onları
kayıtlamıyalım.

Moral eğitime bu esas temelden hare-
ketle gitmek en kestirme ve emin yoldur.
İnsanlar, ilk adımlarını bu İlahi Temelden
atabilmişlerdir. Tamamen bir sembol olan
Nuh'un gemisini yapabilmesi için kendisi-
ne İlâhî Tebligat verildiği gibi, insanoglu
da hayatının her realitesinde kendisine reh-
ber olacak, yolunu aydınlatacak İlahi Teb-
ligatla teşhiz edilmiştir.

Bir ülke düşününüz ki; ocaklarında hâ-
lâ tezek yakılıyor, Pastör'ün ölümü üz-
erinden bu kadar yıl geçmiş olmasına rağ-
men orada halâ kuduz vak'aları görülüyor.

İsterse o tilke, tarihteki bütün mede-
niyetlere beşiklik yapmış bulunsun, bu
şartlar altında medeniyet familyasındaki
akrabalık derecesi «dış kapının dış manda-
lı» mesabesinden öteye geçemez. Tâ ki,
yer altındaki kömürlerini çıkarıp ocakları-
na, ocaklarındaki tezekleri de bahçelerine
taşınıncıya kadar.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Cüneyt Oğuztüzün - İSTANBUL

Ekminezinin ilmî değerinden bahisle:

«... bir insan, kudret ve kabiliyetinin azlığı dolayısıyla, anlayamadığı, kendisine dünyada hiçbir faydası dokunmayan ilmî, felsefî konulardaki eserleri okuduğu - nu farzedelim. Acaba, bu adamın öldükten sonraki durumu, bir ortaokul öğrencisinin, birdenbire üniversite kitaplarını anlamağa başlamasına benzeyebilecek midir?» diyorsunuz ve:

«Acaba ruh, spatyomda, dünyada iken yapması mümkün olduğu gibi, hatırladığı eserlerdeki ilmî bilgiler, felsefî fikirlerle ilgilenererek bunlarla beslenmesi, böylece, fikri gelişme elde etmesine uygun durum bulacak mı?»

Diye de ilâve ediyorsunuz.

«Ruh bedenden ayrılınca dünyadaki zihni seviyesinden daha parlak bir durum alıyor» şeklindeki fikrinizi de ele alarak sorunuza cevap veriyoruz:

Ruhun spatyom hayatında kullanacağı bilgiler, yeryüzünün teknik ve felsefe ile alakalı bilgileri değildir. Bu bilgiler, insanın tecrübe ile elde ettikleri bilgilerdir. İnsanın kendinde bulunan melekelerini geliştirmesi esastır. Dünya hayatının tümü bu gelişmeye vasıta olmaktan öteye geç-

mez. Ruhun tecrübe ve tatbikatlarında ona öncülük edecektir. Fakat gene de ruhun kendi özünde meydana getirdiği gelişme önemlidir.

Bedeninden ayrılan psişik varlık dünya bilgilerini hatırlasa bile, bu hatırlama, onun «teşevvüşünü» tayin eden bir hali doğuracaktır. Birçok misallerde, dünya fikir ve inançları ile yüklü varlıkların şaşkın ve isyankâr hallerini müşahede ederiz. Bunlar sadece bilgi edinmişler ve egolarını beslemişlerdir. Halbuki dünya tatbikat yeridir ve orada psişik ve moral kanunlar öğrenilecektir. Nefsine müsamaha göstermeyen, vicdan sesini dinleyen, şuurunu uyanık tutan insanlara yardım elini idrakli olarak uzatan bir cahil, allâme bir egoist ve hodgâm davranışlı kimseden daha makbûldür. Bizim müşahede ve bilgilerimize göre böyledir.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Özbek Salihoğlu — KARABÜK

«73. sayıda, Adem ve Havva başlıklı tebliği defaatla okudum. Birçok incelemelerim oldu. Öteden beri kurtuluş problemini inceler dururum. Bu tebliğde: «Elde ettiğiniz neticelerin istikametini, sizce iyi veya kötü, daima vicdanî bir kanaldan tatbikat sahasına götürmeğe çalışınız. Yalnız ve sadece bu, sizin hakikî kurtuluşunuzu temin

«Sebilir.» demektir. Bu fikre bütün samimiyetimle iştirak ediyorum.»

Diyorsunuz.

Vicdan ve vicdan tatbikatı, insanlığımızın henüz tam manâsıyla kavrayamadığı bir husustur. Hepimiz onun sesini dinlemeğe, söylediklerini anlamağa, anladığımızı da yapmağa çalışıyoruz. İnsanın kendinden olan, kendine en yakın bulunan öğretmen ve rehberi vicdandır. Düşüncelerimiz, tahayyülümüz ve hatta inançlarımız bile sarsılır, bözülür ve saparlar. Fakat vicdan sesi böyle noksan durumlara uğramaz. Ya vicdan sesi yerine getirilir, yahut getirilmez; ama tadil edilmesi imkânsızdır. Bugün susturulur, tevil edilir. . yarın başka bir vesile ile tekrar ve daha kuvvetli olarak ortaya çıkar. Kurtuluşu olmayan tek müeyyide vicdanın hükmüdür.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Kâmuran Kalmuksoy — **DIVRİĞ**

«Muhitimizdeki Aleviler bir nev'i reenkarnasyona inanıyorlar. Kendileriyle görüş-tüm. Derginizden bazı kısımları okudum, yabancılık çekmediler. Halbuki cahil kimselerdir » diyor ve sebebini soruyorsunuz.

Birçok mezheplerde, değişik neticeli olmak üzere, reenkarnasyon hakkında bilgi vardır. Bu bilgiler ancak kendi salıkları arasında bilinmektedir. Bir sır gibi başkalarına açıklamak istemezler. Meselâ. Lübnan'da Dürzi'lerde reenkarnasyon aleni bir bilgidir. Pek çok yeniden doğma olayları vardır.

Selâm ve sevgiler

Sayın Haşim İçli — **GAYBİKÖY (Konya)**

Ruh kavramı hakkında derlitolu bir kitap tavsiye etmemizi istiyorsunuz. Bu malumatı Dergimizde sizlere yakın zamanda takdim edeceğiz. Bütün insan düşünce sistemlerinde, dinlerde «ruh» sözünden ne anlaşıldığını, neye benzetildiğini; buna paralel olarak mükâfat ve ceza'dan ne anlaşıldığını ortaya koymağa çalışacağız. Böyle bir anlayışa varmak, mukayeseli bir zihin tekâmülünü gözden geçirmeğe sebep olacaktır. Kaynak olarak size, piyasada mevcudu kalmamış olmasına rağmen, Bedri Ruhselman'ın «RUH ve KÂİNAT» isimli kitabını özellikle tavsiye ederiz. Şayet bu kitabı temin edip tetkik edebilirsiniz, size kıymetli bir yol gösterici olacaktır.

Selâm ve sevgiler

En Nefis Kahve

(RUH: 525)